

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
96/C 180/01	Domstolens yttrande 2/94 av den 28. mars 1996 (Gemenskapens anslutning till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna)	1
96/C 180/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 mars 1996 i mål C-118/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto): Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mot Regione Veneto (Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar — Jakt — Villkoren för medlemsstaternas behörighet att medge undantag)	1
96/C 180/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 mars 1996 i de förenade målen C-171/94 och C-172/94 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail i Bryssel): Albert Merckx och Patrick Neuhuys mot Ford Motors Company Belgium SA (Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter — Begreppet överlåtelse — Överlåtelse av ett återförsäljaravtal)	2
96/C 180/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 mars 1996 i mål C-192/94 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 10 i Sevilla): El Corte Inglés SA mot Cristina Blázquez Rivero (Direkt effekt av icke införlivade direktiv — Rådets direktiv 87/102/EEG om konsumentkrediter)	2
96/C 180/05	Domstolens dom av den 12 mars 1996 i mål C-441/93 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon): Panagis Pafitis m.fl. mot Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl. (Associationsrätt — Direktiv 77/91/EEG — Ändring av ett bankaktiebolags kapital — Direkt effekt av artiklarna 25.1 och 29.3 i direktivet — Missbruk av rättighet)	3

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 mars 1996 i mål C-275/94 (begäran om förhandsavgörande från Hof van cassatie van België): Roger Van der Linden mot Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik (Brysselkonventionen — Tolkning av artikel 47.1 — Handlingar som skall inges av den part som ansöker om verkställighet — Skyldighet att förete bevis om delgivning av meddelad dom — Möjlighet att förete bevis om delgivning efter det att talan har väckts)	3
96/C 180/07	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 mars 1996 i mål C-315/94 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bielefeld) mellan Peter de Vos och Stadt Bielefeld (Fri rörlighet för personer — Militärtjänst — Social förmån)	4
96/C 180/08	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 mars 1996 i mål C-238/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken (Fördragsbrott — Direktiv 93/67/EEG — Bedömning av riskerna för människor och miljön med farliga ämnen)	4
96/C 180/09	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 mars 1996 i mål C-239/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Införlivande av direktiv 90/385/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantatio)	5
96/C 180/10	Domstolens dom av den 19 mars 1996 i mål C-25/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd (FAO — Konvention om fiske — Rösträtt — Medlemsstater — Gemenskapen)	5
96/C 180/11	Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 mars 1996 i mål C-297/94 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État i Belgien): Dominique Bruyère m.fl. mot Belgiska staten (Veterinärmedicinska läkemedel — Direktiv 81/851/EEG och 90/676/EEG)	6
96/C 180/12	Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 mars 1996 i mål C-335/94 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Recklinghausen): Hans Walter Mrozek och Bernhard Jäger i talan mot ett bötesbeslut (Social lagstiftning om vägtransporter — Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering)	6
96/C 180/13	Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 mars 1996 i mål C-39/95 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de police i La Rochelle): Brottmål mot Pierre Goupil (Social lagstiftning om vägtransporter — Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering)	7
96/C 180/14	Domstolens dom av den 26 mars 1996 i mål C-392/93 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court): The Queen mot H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc (Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av direktiv 90/531/EEG — Telekommunikationer — Införlivande i nationell rätt — Skadeståndsskyldighet i fall av oriktigt införlivande)	7
96/C 180/15	Domstolens dom av den 26 mars 1996 i mål C-238/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Tarn-et-Garonne): José García m.fl. mot Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl. (Annan direkt försäkring än livförsäkring — Rådets direktiv 92/49/EEG — Tillämpningsområde)	8

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/16	Domstolens dom av den 26 mars 1996 i mål C-271/94: Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd (Rådets beslut 94/445/EG — Edicom — Informationsnät — Rättslig grund)	8
96/C 180/17	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-468/93 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Leeuwaarden): Gemeente Emmen mot Belastingdienst Grote Onderneming (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B h och artikel 4.3 b — Tillhandahållande av mark för bebyggelse)	9
96/C 180/18	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-99/94 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Robert Birkenbeul GmbH & Co.KG mot Hauptzollamt Koblenz (Antidumpningstull på import av elektriska motorer)	9
96/C 180/19	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-129/94 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Sevilla): Brottmål mot Rafael Ruiz Bernáldez (Obligatorisk motorfordonsförsäkring — Undantag för förlust eller skada som orsakas av förare som är påverkade av alkohol)	10
96/C 180/20	Domstolens dom av den 28 mars 1996 i mål C-191/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): AGF Belgium SA mot Europeiska ekonomiska gemenskapen m.fl. (Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier — Tilläggspremier för motorfordonsförsäkringar)	10
96/C 180/21	Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-272/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel d'Arlon): Brottmål mot Michael Guiot och Climatec SA (Arbetsgivaravgifter — ”Timbres-fidélité” — ”Timbres-intempéries” — Frihet att tillhandahålla tjänster)	11
96/C 180/22	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-299/94 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland): Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mot Minister for Agriculture, Food and Forestry (Rörliga exportbidrag — Force majeure — Ökning — Frisläppande av en säkerhet — Resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd)	11
96/C 180/23	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-318/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Talan om fördragsbrott — Offentliga bygg- och anläggningsarbeten — Underlåtenhet att publicera ett meddelande om upphandling)	12
96/C 180/24	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 april 1996 i mål C-274/93: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Medlemsstats fördragsbrott — Uteblivet införlivande av rådets direktiv 86/609/EEG — Skydd av djur som används för djurförsök eller andra vetenskapliga ändamål)	12
96/C 180/25	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 25 april 1996 i mål C-87/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Offentlig upphandling — Transportsektorn — Direktiv 90/531/EEG)	12

96/C 180/26	Domstolens dom av den 30 april 1996 i mål C-308/93 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep): Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mot J. M. Cabanis-Issarte (Social trygghet för migrerande arbetstagare — Frivillig ålderspensionsförsäkring — Efterlevande make till en arbetstagare — Likabehandling)	13
96/C 180/27	Domstolens dom av den 30 april 1996 i mål C-58/94: Konungariket Nederländerna mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Reglering av allmänhetens tillgång till rådets handlingar)	14
96/C 180/28	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 2 maj 1996 i mål C-18/94 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division): Barbara Hopkins m.fl. mot National Power plc, Powergen plc, i närvaro av British Coal Corporation (EKSG-fördraget — Diskriminering av tillverkare — Tillämpning av artikel 4 och artikel 63 i fördraget — Direkt effekt — EG-fördraget — Missbruk av dominerande ställning — Artikel 86 i fördraget — Skadestånd på grund av överträdelse av dessa bestämmelser — Kommissionens respektive nationell domstols behörighet)	14
96/C 180/29	Domstolens dom av den 2 maj 1996 i mål C-206/94 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht): Brennet AG mot Vittorio Paletta (Social trygghet — Godkännande av arbetsoförmåga)	15
96/C 180/30	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 maj 1996 i mål C-234/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)	15
96/C 180/31	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 maj 1996 i mål C-253/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)	16
96/C 180/32	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 maj 1996 i mål C-311/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)	16
96/C 180/33	Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 14 mars 1996 i mål C-31/95 P: Sergio Del Plato mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänsteman — Uppenbart att överklagandet inte kan upptas till prövning — Ogrundat)	16
96/C 180/34	Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 24 april 1996 i mål C-87/95 P: Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 3604/93 om fastställande av definitioner för tillämpningen av det förbud mot positiv särbehandling som anges i artikel 104a i EG-fördraget — Upptagande till prövning — Uppenbarligen ogrundat överklagande)	17
96/C 180/35	Domstolens beslut av den 25 mars 1996 i mål C-137/95 P: Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Konkurrens — Beslut — av företagsammanslutningar — Undantag — Bedömning av hur allvarliga överträdelserna är — Uppenbart ogrundat överklagande)	17

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/36	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 28 mars 1996 i mål C-270/95 P: Christina Kik mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Konungariket Spanien (Förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke — Språk — Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Akter som berör dessa direkt och personligen — Uppenbart ogrundat överklagande)	18
96/C 180/37	Domstolens beslut av den 13 mars 1996 i mål C-326/95: Banco de Fomento e Exterior SA mot Amândio Maurício Martins Pechim m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Avvisning)	18
96/C 180/38	Domstolens beslut av den 20 mars 1996 i mål C-2/96: Brottmål mot Carlo Sunino och Giancarlo Data (Tolkning av artiklarna 48, 55, 59, 60, 66, 86 och 90 i fördraget)	18
96/C 180/39	Mål C-120/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf den 26 mars 1996 i målet mellan FRUKO-Handelsgesellschaft mbH och Hauptzollamt Emmerich	19
96/C 180/40	Mål C-122/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof av den 11 mars 1996 i målet Stephen Austin Saldanha och MTS Securities Corporation mot HIROSS Holding Aktiengesellschaft	19
96/C 180/41	Mål C-123/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 1996 av Konungariket Spanien	19
96/C 180/42	Mål C-126/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Her Majesty's Court of Session i Skottland av den 29 mars 1996 i målet mellan Marie Brizard et Roger International SA och William Grant & Sons (International) Ltd m.fl.	20
96/C 180/43	Mål C-127/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sala de lo Social, Tribunal Superior de Justicia i Murcia, av den 22 februari 1996 i målet mellan Francisco Hernández Vidal SA och Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez samt Contratas y Limpiezas SL	21
96/C 180/44	Mål C-129/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 29 mars 1996 av Conseil d'Etat du Royaume de Belgique i målet ASBL Inter-Environnement Wallonie mot Région wallone	21
96/C 180/45	Mål C-130/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supremo Tribunal Administrativo (2ª Secção — Contencioso Tributário) av den 28 februari 1996 i målet mellan Fazenda Pública och Solisnor-Estaleiros Navais, SA	21
96/C 180/46	Mål C-131/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 8 februari 1996 i målet mellan Carlos Mora Romero och Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz	22
96/C 180/47	Mål C-132/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura di Roma av den 4 april 1996 i målet mellan Antonio Stinco och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS, Statliga institutet för socialförsäkringar)	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/48	Mål C-133/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte di Appello di Ancona av den 11 april 1996 i målet Finanze dello Stato och Foods Import Srl ...	22
96/C 180/49	Mål C-134/96: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
96/C 180/50	Mål C-135/96: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 24 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
96/C 180/51	Mål C-136/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de grande instance de Paris av den 23 februari 1996 i målet mellan å ena sidan La Société The Scotch Whisky Association och å andra sidan La Martiniquaise LM, numera Compagnie Financière européenne de prises de participation (COFEPP), SA Prisunic och SARL Centrale d'achat et de services alimentaires (CASAL)	23
96/C 180/52	Mål C-137/96: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 24 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
96/C 180/53	Mål C-138/96: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 25 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission	24
96/C 180/54	Mål C-141/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 14 mars 1996 i målet mellan Finanzamt Osnabrück-Land och Bernhard Langhorst	24
96/C 180/55	Mål C-142/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof den 7 mars 1996 i målet mellan Hauptzollamt München och Wacker Werke GmbH & Co. KG	25
96/C 180/56	Mål C-143/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 mars 1996 i målet mellan Leonhard Knubben Speditions GmbH och Hauptzollamt Mannheim	25
96/C 180/57	Mål C-144/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour du Travail de Bruxelles av den 25 april 1996 i målet Office National des Pensions mot M. Cirotti	25
96/C 180/58	Mål C-155/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova — Sezione I Civile — av den 11 april 1996 i målet mellan ICAT FOOD Srl och Amministrazione delle Finanze	25
96/C 180/59	Mål C-156/96 P: Överklagande, ingivet den 7 maj 1996 av C. Williams, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) har meddelat den 7 mars 1996 i mål T-146/94: C. Williams mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt	26
96/C 180/60	Mål C-158/96: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg av den 25 april 1996 i målet mellan Raymond Kohll och Union des caisses de maladie	26

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/61	Avskrivning av mål C-327/93	26
96/C 180/62	Avskrivning av mål C-120/94	26
96/C 180/63	Avskrivning av mål C-145/94	26
96/C 180/64	Avskrivning av mål C-294/94	27
96/C 180/65	Avskrivning av mål C-310/94	27
96/C 180/66	Avskrivning av mål C-20/95	27
96/C 180/67	Avskrivning av mål C-33/95	27
96/C 180/68	Avskrivning av mål C-230/95	27
96/C 180/69	Avskrivning av mål C-256/95	27
96/C 180/70	Avskrivning av mål C-318/95	27
96/C 180/71	Avskrivning av mål C-374/95	27
96/C 180/72	Avskrivning av mål C-381/95	27

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

96/C 180/73	Förstainstansrättens dom av den 8 maj 1996 i mål T-19/95: Adia interim SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Offentlig upphandling av tjänster — Extra-personal — Anbud i vilket ett räknefel förekom — Motivering av avslagsbeslutet — Det föreligger inte någon skyldighet för den upphandlande myndigheten att kontakta anbudsgivaren)	28
96/C 180/74	Förstainstansrättens dom av den 14 maj 1996 i mål T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mot Europaparlamentet (Tjänstemän — Uppsägning från tjänst — Artikel 50 i tjänsteföreskrifterna — Försvar för den berörde tjänstemannens intressen)	28
96/C 180/75	Förstainstansrättens dom av den 15 maj 1996 i mål T-326/94: Konstantinos Dimitriadis mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän — Betygsrapport — Skadestånd)	28
96/C 180/76	Förstainstansrättens dom av den 21 maj 1996 i mål T-153/95, Raymond Kaps mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän — Uttagningsprov — Uttagningskommitté — Muntligt prov — Uttagningskommitténs beslut om att inte föra upp en person på listan över godkända sökande — Motiveringsskyldighetens räckvidd — Den rättsliga prövningens räckvidd)	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	sida
96/C 180/77	Beslut av förstainstansrättens ordförande den 29 mars 1996 i mål T-24/96 R: U mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning	29
96/C 180/78	Mål T-42/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 mars 1996 av Eyckeler & Malt AG	29
96/C 180/79	Mål T-44/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 1996 av bolaget Oleifici Italiani SpA	30
96/C 180/80	Mål T-46/96: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 27 mars 1996 av Whirlpool Sweden AB och Whirlpool SMC Microwave Products Co, Ltd	31
96/C 180/81	Mål T-47/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 1996 av Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs (SDDDA) ...	32
96/C 180/82	Mål T-48/96: Talan väckt mot Europeiska unionens råd av Acme Industry Co, Ltd den 29 mars 1996	32
96/C 180/83	Mål T-50/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 april 1996 av Primex Produkte Import-Export GmbH & Co KG, Gebr. Kruse GmbH och Interporc Im- und Export GmbH	33
96/C 180/84	Mål T-51/96: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 12 april 1996 av Miwon Co Ltd	33
96/C 180/85	Mål T-52/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 1996 av företaget Sogecable SA	34
96/C 180/86	Mål T-53/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 1996 av Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale och Philippe de Villiers	35
96/C 180/87	Mål T-54/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 1996 av bolagen Oleifici Italiani SpA och F.lli Rubino Industrie Olearie SpA	35
96/C 180/88	Mål T-56/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 1996 av Alberto Maccaferri	37
96/C 180/89	Mål T-57/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 1996 av Livio Constantini	37
96/C 180/90	Mål T-59/96: Talan mot Europaparlamentet väckt den 25 april 1996 av Jean-Louis Burban	38
96/C 180/91	Mål T-61/96: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 april 1996 av José Francisco Meoro Avilés	38

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS YTTRANDE 2/94

av den 28 mars 1996

(Gemenskapens anslutning till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna)

(96/C 180/01)

Europeiska unionens råd har tillsänt domstolen en begäran om yttrande enligt artikel 228.6 i EG-fördraget⁽¹⁾, vilken inkom till domstolens kansli den 26 april 1994, som lyder enligt följande:

”Är en anslutning av Europeiska gemenskaperna till den Europeiska konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad 'konventionen') förenlig med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen?”

Domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet och G. Hirsch och domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (referent), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón samt M. Wathelet har, efter att ha hört förste generaladvokat G. Tesauero, och generaladvokaterna C. O. Lenz, F. G. Jacobs, A. La Pergola, G. Cosmas, P. Léger, M. B. Elmer, N. Fennelly och D. Ruiz-Jarabo Colomer, avgivit följande yttrande:

På gemenskapsrättens nuvarande stadium saknar gemenskapen behörighet att ansluta sig till Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

⁽¹⁾ EGT nr C 174, 25.6.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 7 mars 1996

i mål C-118/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto): Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mot Regione Veneto⁽¹⁾

(Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar — Jakt — Villkoren för medlemsstaternas behörighet att medge undantag)

(96/C 180/02)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-118/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto, Italien, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Associazione Italiana per il World Wildlife Fund, Ente Nazionale per la Protezione Animali, Lega per l'Ambiente — Comitato Regionale, Lega Anti Vivisezione — Delegazione Regionale, Lega per l'Abolizione della Caccia Federnatura Veneto, Italia Nostra — Sezione di Venezia och Regione Veneto, angående tolkningen av artikel 9 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT nr L 103, s. 1), har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward samt domarna J.-P. Puissechet, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (referent) och P. Jann, med N. Fennelly som generaladvokat och med avdelningsdirektören L. Hewlett som justitiesekreterare, den 7 mars 1996 avkunnat följande dom:

Artikel 9 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar skall tolkas så, att den innebär att medlemsstaterna får medge undantag från det allmänna

förbudet mot jakt på skyddade arter som följer av artiklarna 5 och 7 i detta direktiv, endast genom bestämmelser som innehåller en tillräckligt detaljerad hänvisning till de anledningar som anges i punkterna 1 och 2 denna artikel.

(¹) EGT nr C 174, 25.6.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 mars 1996

i de förenade målen C-171/94 och C-172/94 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail i Bryssel): Albert Merckx och Patrick Neuhuys mot Ford Motors Company Belgium SA (¹)

(Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter — Begreppet överlåtelse — Överlåtelse av ett återförsäljaravtal)

(96/C 180/03)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I de förenade målen C-171/94 och C-172/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Cour du travail i Bryssel, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Albert Merckx (C-171/94), Patrick Neuhuys (C-172/94) och Ford Motors Company Belgium SA, angående tolkningen av rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT nr L 61, s. 26), har domstolen, sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris, och domarna G. F. Mancini (referent), F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn samt H. Ragnemalm, med C. O. Lenz som generaladvokat och avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau, som justitiesekreterare den 7 mars 1996 meddelat följande dom:

1. Artikel 1.1 i rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter skall tolkas på så sätt att direktivet även är tillämpligt när ett företag som har ett återförsäljaravtal för bilar för ett visst område upphör med sin verksamhet, och återförsäljaravtalet överläts till ett annat företag, som återanställer en del av personalen och drar nytta av kundkretsen dock utan att tillgångar överförs.

2. Artikel 3.1 i direktiv 77/187/EEG utgör inte hinder mot att en av överlåtarens arbetstagare vid tidpunkten för överlåtelsen motsätter sig att hans anställningsavtal eller anställningsförhållande övergår till förvärvaren. I ett sådant fall ankommer det på medlemsstaterna att fastställa hur anställningsavtalet eller anställningsförhållandet skall tolkas. Om anställningsförhållandet eller anställningsavtalet emellertid upphör på grund av att överlåtelsen medför en förändring av arbetstagarens lön, är medlemsstaterna enligt artikel 4.2 i direktivet skyldiga att föreskriva att arbetsgivaren skall anses vara ansvarig för att anställningsförhållandet eller anställningsavtalet har upphört.

(¹) EGT nr C 233, 20.8.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 mars 1996

i mål C-192/94 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 10 i Sevilla): El Corte Inglés SA mot Cristina Blázquez Rivero (¹)

(Direkt effekt av icke införlivade direktiv — Rådets direktiv 87/102/EEG om konsumentkrediter)

(96/C 180/04)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C 192/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Juzgado de Primera Instancia n° 10 i Sevilla (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan El Corte Inglés SA och Cristina Blázquez Rivero avseende tolkningen av artikel 129a i EG-fördraget och artikel 11 i rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och författningar om konsumentkrediter (EGT 1987, nr L 42, s. 48), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris, domarna G. Hirsch (referent), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray och H. Ragnemalm, med C. O. Lenz som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare den 15 februari 1996 avkunnat följande dom:

Då rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och författningar om konsumentkrediter inte har införlivats med nationell rätt inom den föreskrivna fristen, har konsumenten inte rätt — ej ens med beaktande av artikel 129a i EG-fördraget — att med stöd av direktivet i sig göra

påföljder gällande gentemot en privat kreditgivare och åberopa denna rättighet inför nationell domstol när den leverantör med vilken kreditgivaren har ingått ett ensamrättsavtal om kreditgivning inte har levererat en vara eller utfört en tjänst på avtalat sätt.

(¹) EGT nr C 275, 1.10.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 12 mars 1996

i mål C-441/93 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon): Panagis Pafitis m.fl. mot Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl. (¹)

(Associationsrätt — Direktiv 77/91/EEG — Ändring av ett bankaktiebolags kapital — Direkt effekt av artiklarna 25.1 och 29.3 i direktivet — Missbruk av rättighet)

(96/C 180/05)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-441/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Polymeles Protodikeio Athinon, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Panagis Pafitis m.fl., i närvaro av Investment and Shipping Enterprises Est m.fl. och Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl., i närvaro av Trapeza tis Ellados AE m.fl., angående tolkningen av artikel 25 och följande samt artikel 29 i rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EGT 1977, nr L 26, s. 1) har domstolen, sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris, tillförordnad ordförande, avdelningsordförandena D. A. O. Edward och G. Hirsch och domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (referent), C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm samt L. Sevón, med G. Tesaro som generaladvokat och biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein som justitiesekreterare, den 12 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Nationella föreskrifter vari föreskrivs att kapitalet i ett bankaktiebolag, som på grund av sin skuldsättningsgrad befinner sig i en undantagssituation, kan ökas på administrativ väg och utan beslut av bolagsstämman,

strider mot artikel 25 i rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga.

2. Offentliggörandet av erbjudandet om företrädesrätt i tidningar utgör inte en sådan skriftlig underrättelse till innehavare av aktier som är ställda till viss man som avses i artikel 29.3 tredje meningen i direktiv 77/91.

(¹) EGT nr C 1, 4.1.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 14 mars 1996

i mål C-275/94 (begäran om förhandsavgörande från Hof van cassatie van België): Roger Van der Linden mot Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik (¹)

(Brysselkonventionen — Tolkning av artikel 47.1 — Handlingar som skall inges av den part som ansöker om verkställighet — Skyldighet att förete bevis om delgivning av meddelad dom — Möjlighet att förete bevis om delgivning efter det att talan har väckts)

(96/C 180/06)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-275/94, angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 angående domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område, från Hof van cassatie van België, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Roger Van der Landen och Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik, angående tolkningen av artikel 47.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område (EGT 1972, nr L 299, s. 32), såsom den har ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om anslutning av Konungariket Danmark, Irland samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EGT nr L 304, s. 1 och — ändrad lydelse — s. 77), har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O.

Edward samt domarna J.-P. Puissechet, J. C. Moitinho de Almeida (referent), C. Gulmann och P. Jann, med N. Fennelly som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 14 mars 1996 avkunnat följande dom:

Artikel 47.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område, såsom de har ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om anslutning av Konungariket Danmark, Irland samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, skall tolkas på så sätt att om det är tillåtet enligt den nationella processrättens bestämmelser, kan beviset om delgivningen av domen företes efter ingivandet av ansökan, till exempel under ett senare förfarande då talan har väckts av den part som är föremål för ansökan om verkställighet, på villkor att denne förfogar över en rimlig frist för att frivilligt verkställa domen och att den part som ansöker om verkställighet bär kostnaderna för all onödig handläggning.

(¹) EGT nr C 351, 10.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 14 mars 1996

i mål C-315/94 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bielefeld) mellan Peter de Vos och Stadt Bielefeld(¹)

(Fri rörlighet för personer — Militärtjänst — Social förmån)

(96/C 180/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-315/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Arbeitsgericht Bielefeld (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Peter de Vos och Stadt Bielefeld, angående tolkningen av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT nr L 257, s. 2), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris samt domarna G. Hirsch, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (referent) och J. L. Murray, med D. Ruiz-Jarabo Colomer som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 14 mars 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

Artikel 7.1 och 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen skall tolkas på så sätt att en arbetstagare, som är medborgare i en medlemsstat men är anställd inom en annan medlemsstats territorium, inte kan göra anspråk på att avgifter (varav viss del härrör från arbetsgivaren och viss del från arbetstagaren) till en kompletterande pensionsförsäkringskassa med efterlevandsskydd för offentligt anställda skall fortsätta att inbetalas med samma belopp som skulle ha inbetalats om dennes anställningsavtal inte hade suspenderats på grund av att denne inkallats till militärtjänst, även om en sådan rätt föreskrivs för medborgare i nämnda stat som är offentligt anställda och gör militärtjänst i den staten.

(¹) EGT nr C 380, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 14 mars 1996

i mål C-238/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 93/67/EEG — Bedömning av riskerna för människor och miljön med farliga ämnen)

(96/C 180/08)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-238/95, Europeiska gemenskapernas kommission (företräd av Laura Pignataro och Maria Condou Durande) mot Italienska republiken (företräd av professor Umberto Leanza, biträdd av Pier Giorgio Ferri, avvocato dello stato), angående en talan om fastställande av att Italienska republiken, genom att inte anta och underrätta om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmäls enligt rådets direktiv 67/548/EEG (EGT nr L 227, s. 9), har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt det förstnämnda direktivet och EG-fördraget, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, domarna J.-P. Puissechet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón och M. Wathelet, med N. Fennelly som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 14 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Italienska republiken har, genom att inte inom föreskri-
ven frist anta de lagar och andra författningar som är
nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/
67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedöm-
ning av risker för människor och miljön med ämnen som
anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG, underlåtit
att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i direktiv
93/67/EEG.
2. Italienska republiken skall ersätta rättegångskostna-
derna.

(¹) EGT nr C 229, 2.9.1995.

385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av
medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintek-
niska produkter för implantation, genom att inte anta de
lagar och andra författningar som är nödvändiga för att
följa detta direktiv.

2. Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostna-
derna.

(¹) EGT nr C 229, 2.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 14 mars 1996

i mål C-239/95: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Konungariket Belgien (¹)

*(Fördragsbrott — Införlivande av direktiv 90/385/EEG om
tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva
medicintekniska produkter för implantation)*

(96/C 180/09)

(Rättegångsspråk: franska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen
kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-239/95, Europeiska gemenskapernas kommission
(ombud Hendrik van Lier) mot Italienska republiken
(ombud Jan Devadder), angående en talan om fastställelse
av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina
skyldigheter enligt rådets direktiv 90/385/EEG av den
20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstift-
ning om aktiva medicintekniska produkter för implantation
(EGT nr L 189, s. 17), och då särskilt artikel 16, genom att
inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att införliva
detta direktiv, eller i andra hand, genom att inte underrätta
kommissionen om dessa åtgärder, har domstolen (sjätte
avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden
D. A. O. Edward samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini,
F. A. Schockweiler och J. L. Murray (referent), med D.
Ruiz-Jarabo Colomer som generaladvokat och R. Grass
som justitiesekreterare, den 14 mars 1996 meddelat föl-
jande dom:

1. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina
skyldigheter enligt artikel 16 i rådets direktiv 90/

DOMSTOLENS DOM

av den 19 mars 1996

i mål C-25/94: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Europeiska unionens råd (¹)

*(FAO — Konvention om fiske — Rösträtt — Medlemsstater
— Gemenskapen)*

(96/C 180/10)

(Rättegångsspråk: franska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen
kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-25/94, Europeiska gemenskapernas kommission
(ombud: Jörn Sack) mot Europeiska unionens råd (ombud:
Rüdiger Bandilla och Felix van Craeynest) med stöd av
Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland
(ombud John E. Collins, biträdd av Richard Plender),
angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som
fattas vid rådsötet för fiske den 22 november 1993, genom
vilket medlemsstaterna tillerkändes rösträtt inom Förenta
nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation för att
anta ett avtal om främjandet av att fiskefartyg på öppet hav
iakttar internationella bestämmelser för bevarande och
förvaltning, har domstolen, sammansatt av ordföranden
G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P.
Puissochet och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini,
F. A. Schockweiler (referent), J. C. Moitinho de Almeida,
P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm
och L. Sevón, med F. G. Jacobs som generaladvokat och
avdelningsdirektören D. Lousterman-Hubeau som justitie-
sekreterare, den 19 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Det beslut som fattats vid rådsötet för fiske den
22 november 1993, genom vilket medlemsstaterna
tillerkändes rösträtt inom Förenta nationernas livsme-

dels- och jordbruksorganisation för att anta ett avtal om främjandet av att fiskefartyg på öppet hav iakttar internationella bestämmelser för bevarande och förvaltning, ogiltigförklaras.

2. Rådet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
3. Förenade kungariket skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT nr C 90, 26.3.1994.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 21 mars 1996

i mål C-297/94 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État i Belgien): Dominique Bruyère m.fl. mot Belgiska staten (¹)

(Veterinärmedicinska läkemedel — Direktiv 81/851/EEG och 90/676/EEG)

(96/C 180/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-297/94, angående en begäran i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget, från Conseil d'État i Belgien, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Dominique Bruyère m.fl. och Belgiska staten, angående tolkningen av artikel 4.2 i rådets direktiv 81/851/EEG av den 28 september 1981 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel (EGT nr L 317, s. 1), i dess ursprungliga lydelse samt efter att ha ändrats genom rådets direktiv 90/676/EEG av den 13 december 1990 (EGT nr L 373, s. 15), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, domarna samt P. Jann och L. Sevón (referent), med M. B. Elmer som generaladvokat och byrådirektören L. Hewlett, som justitiesekreterare, den 21 mars 1996 avkunnat följande dom:

Artikel 4 i rådets direktiv 81/851/EEG av den 28 september 1981 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel i sin ursprungliga lydelse

samt efter att ha ändrats genom rådets direktiv 90/676/EEG av den 13 december 1990 skall tolkas så, att den innebär ett förbud mot att importera ett läkemedel som avses i detta direktiv till en medlemsstat för att försälja det i denna stat eller använda det där utan att den behöriga myndigheten i denna medlemsstat har givit tillstånd till detta.

(¹) EGT nr C 370, 24.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 21 mars 1996

i mål C-335/94 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Recklinghausen): Hans Walter Mrozek och Bernhard Jäger i talan mot ett bötesbeslut (¹)

(Social lagstiftning om vägtransporter — Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering)

(96/C 180/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-335/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Amtsgericht Recklinghausen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande med anledning av den vid den nationella domstolen anhängiga talan mot ett bötesbeslut som väckts av Hans Walter Mrozek och Bernhard Jäger, angående tolkningen av artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT nr L 370, s. 1), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna P. Jann (referent) och L. Sevón, med P. Léger som generaladvokat och den biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein som justitiesekreterare, den 21 mars 1996 meddelat följande dom:

1. Begreppet "fordon som används i samband med ... avfallshantering" i artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, skall tolkas på så sätt att det avser fordon som används för uppsamling av allt slags avfall, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, samt endast transport av detta avfall inom ett närområde, inom ramen för en allmän tjänst av allmänintresse vilken utförs av offentliga organ eller privata företag som står under det förstnämndas tillsyn.

2. *Medlemsstaterna förblir behöriga att anta bestämmelser i fråga om körtider inom de områden som inte omfattas av förordning (EEG) nr 3820/85.*

(¹) EGT nr C 392, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 21 mars 1996

i mål C-39/95 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de police i La Rochelle): Brottmål mot Pierre Goupil (¹)

(Social lagstiftning om vägtransporter — Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering)

(96/C 180/13)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-39/95, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de police i La Rochelle (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Pierre Goupil, angående tolkningen av artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT nr L 370, s. 1), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna P. Jann (referent) och L. Sevón, med P. Léger som generaladvokat och den biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein som justitiesekreterare, den 21 mars 1996 meddelat följande dom:

Begreppet "fordon som används i samband med ... avfallshantering" i artikel 4.6 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, skall tolkas på så sätt att det avser fordon som används för uppsamling av allt slags avfall, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, samt endast transport av detta avfall inom ett närområde, inom ramen för en allmän tjänst av allmänintresse vilken utförs av offentliga organ eller privata företag som står under det förstnämndas tillsyn.

(¹) EGT nr C 87, 8.4.1995.

DOMSTOLENS DOM

av den 26 mars 1996

i mål C-392/93 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court): The Queen mot H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av direktiv 90/531/EEG — Telekommunikationer — Införlivande i nationell rätt — Skadeståndsskyldighet i fall av oriktigt införlivande)

(96/C 180/14)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-392/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc, angående tolkningen av artikel 8.1 i rådets direktiv 90/531/EEG av den 17 september 1990 om upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT nr L 297, s. 1), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), C. Gulmann och J. L. Murray, med G. Tesouro som generaladvokat och byrådirektören L. Hewlett som justitiesekreterare, den 26 mars 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

1. En medlemsstat får när den införlivar rådets direktiv 90/531/EEG av den 17 september 1990 om upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna inte bestämma vilka telekommunikationstjänster som skall vara undantagna från direktivets tillämpningsområde enligt artikel 8.1, utan denna befogenhet tillkommer de upphandlande enheterna själva.
2. Det villkor som uppställs i artikel 8.1 i direktivet och som lyder "om andra enheter fritt kan erbjuda samma tjänster i samma geografiska område och på i stort sett samma villkor" måste vara uppfyllt i såväl rättsligt som faktiskt avseende, och hänsyn skall därvid särskilt tas till tjänsternas utmärkande egenskaper, förekomsten av tjänster som kan ersätta dessa tjänster, prisvillkoren, den upphandlande enhetens dominerande ställning på marknaden samt eventuella lagstadgade begränsningar.

3. En medlemsstat som vid införlivandet av direktiv 90/531/EEG i sin nationella rätt själv har fastställt vilka tjänster av en upphandlande enhet som skall vara undantagna enligt artikel 8 är enligt gemenskapsrätten inte skyldig att ersätta denna enhet för den skada som den har vållats till följd av det fel som därigenom har begåtts.

(¹) EGT nr C 287, 23.10.1993.

DOMSTOLENS DOM

av den 26 mars 1996

i mål C-238/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Tarn-et-Garonne): José García m.fl. mot Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl. (¹)

(Annan direkt försäkring än livförsäkring — Rådets direktiv 92/49/EEG — Tillämpningsområde)

(96/C 180/15)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-238/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Tarn-et-Garonne (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan José García m.fl. och Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl., angående tolkningen av artikel 2.2 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT nr L 228, s. 1), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet och G. Hirsch, samt domarna F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann och H. Ragnemalm, med G. Tesauro som generaladvokat och avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau som justitiesekreterare, den 26 mars 1996 avkunnat följande dom:

Artikel 2.2 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring

av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) skall tolkas på så sätt att sådana socialförsäkringssystem, som de som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 92/49/EEG.

(¹) EGT nr C 304, 29.10.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 26 mars 1996

i mål C-271/94: Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd (¹)

(Rådets beslut 94/445/EG — Edicom — Informationsnät — Rättslig grund)

(96/C 180/16)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-271/94, Europaparlamentet (företrätt av Gregorio Garzón Clariana, Johann Schoo och José Luis Rufas Quintana), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (företräd av Georgios Kremliis), mot Europeiska unionens råd (företrätt av Antonio Sacchetti och Amadeu Lopes Sabino), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 94/445/EG av den 11 juli 1994 om dataöverföring mellan myndigheter av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater (Edicom) (EGT nr L 183, s. 42), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón (referent), med A. La Pergola som generaladvokat och biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein som justitiesekreterare, den 26 mars 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Rådets beslut 94/445/EG av den 11 juli 1994 om dataöverföring mellan myndigheter av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater (Edicom) ogiltigförklarar.
2. Verkningarna av de kommissionsbeslut som redan har fattats på grundval av det ogiltigförklarade beslutet skall bestå till dess att det föreligger ett beslut som har fattats på en korrekt rättslig grund.
3. Rådet skall ersätta rättegångskostnaderna.

4. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT nr C 316, 12.11.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-468/93 (begäran om förhandsavgörande från Gerechthof te Leeuwarden): Gemeente Emmen mot Belastingsdienst Grote Onderneming (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B h och artikel 4.3 b — Tillhandahållande av mark för bebyggelse)

(96/C 180/17)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-468/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Gerechthof te Leeuwarden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Gemeente Emmen och Belastingsdienst Grote Onderneming, angående tolkningen av artikel 13 B h och artikel 4.3 b i förening i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT nr L 145, s. 1), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna J.-P. Puissochet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann och M. Wathelet, med N. Fennelly som generaladvokat och biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat följande dom:

Det ankommer på medlemsstaterna att definiera begreppet "mark för bebyggelse" i den mening som avses i artikel 13 B h och artikel 4.3 b i förening i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund. Det ankommer följaktligen inte på domstolen att ange vilken grad av iordningsställande som obebbyggd mark måste ha genomgått för att kunna betecknas som mark för bebyggelse i direktivets mening.

(¹) EGT nr C 43, 12.2.1994.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-99/94 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Robert Birkenbeul GmbH & Co.KG mot Hauptzollamt Koblenz (¹)

(Antidumpningstull på import av elektriska motorer)

(96/C 180/18)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-99/94 angående en begäran, enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Finanzgericht Rheinland-Pfalz att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG och Hauptzollamt Koblenz, angående tolkningen av kommissionen förordning (EEG) nr 3019/86 av den 30 september 1986 om införande av en tillfällig antidumpningstull på import av standardiserade flerfasiga elektriska motorer med en uteffekt av mer än 750 W men högst 75 kW med ursprung i Bulgarien, Ungern, Polen, Tyska demokratiska republiken, Rumänien, Tjeckoslovakien och Sovjetunionen (EGT nr L 280, s. 68) [Övers. anm.: Vid översättningen saknades tillgång till den svenska versionen av förordningen] och rådets förordning (EEG) nr 864/87 av den 23 mars 1987 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av standardiserade flerfasiga elektriska motorer med en uteffekt av mer än 750 W men högst 75 kW med ursprung i Bulgarien, Ungern, Polen, Tyska demokratiska republiken, Tjeckoslovakien och Sovjetunionen och angående slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av tillfällig tull (EGT nr L 83, s. 1) [Övers. anm.: Vid översättningen saknades tillgång till den svenska versionen av förordningen], har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent), domarna J. C. Moitinho de Almeida och C. Gulman samt med N. Fennelly som generaladvokat och avdelningsdirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat följande dom:

Kommissionens förordning (EEG) nr 3019/86 av den 30 september 1986 om införande av en tillfällig antidumpningstull på import av standardiserade flerfasiga elektriska motorer med en uteffekt av mer än 750 W men högst 75 kW med ursprung i Bulgarien, Ungern, Polen, Tyska demokratiska republiken, Rumänien, Tjeckoslovakien och Sovjetunionen och rådets förordning (EEG) nr 864/87 av den 23 mars 1987 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av standardiserade flerfasiga elektriska motorer med en uteffekt av mer än 750 W men högst 75 kW med ursprung i Bulgarien, Ungern, Polen, Tyska demokratiska republiken, Tjeckoslovakien och Sovjetunionen och angående slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av tillfällig tull skall tolkas på så sätt att de endast avser import av kompletta eller färdigarbetade standardiserade flerfasiga elektriska motorer.

(¹) EGT nr C 132, 14.5.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-129/94 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Sevilla): Brottmål mot Rafael Ruiz Bernáldez⁽¹⁾

(Obligatorisk motorfordonsförsäkring — Undantag för förlust eller skada som orsakas av förare som är påverkade av alkohol)

(96/C 180/19)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-129/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Audiencia Provincial de Sevilla, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Rafael Ruiz Bernáldez, angående tolkningen av rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT nr L 103, s. 1), samt rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 (EGT 1984, nr L 8, s. 17) och rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 (EGT nr L 129, s. 33) vilka avser tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna J.-P. Puissochet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón och M. Wathelet, med C. O. Lenz som generaladvokat och avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

Artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet skall tolkas på så sätt att det — utan att tillämpningen av artikel 2.1 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon påverkas — i ett avtal om obligatorisk försäkring inte får föreskrivas att försäkringsgivaren i vissa fall, däribland det fall att föraren av fordonet är påverkad av alkohol, inte är skyldig att utge ersättning för sakskador och personskador som tredje man har orsakats av det försäkrade fordonet. Däremot får det i ett avtal om obligatorisk försäkring föreskrivas att försäkringsgivaren i dessa fall har rätt att väcka regresstalan mot försäkringstagaren.

⁽¹⁾ EGT nr C 188, 9.7.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 28 mars 1996

i mål C-191/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): AGF Belgium SA mot Europeiska ekonomiska gemenskapen m.fl.⁽¹⁾

(Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier — Tilläggspremier för motorfordonsförsäkringar)

(96/C 180/20)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C 191/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de première instance de Bruxelles, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan å ena sidan AGF Belgium SA och å andra sidan Europeiska ekonomiska gemenskapen, Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Fonds national de reclassement social des handicapés, Croix-Rouge de Belgique samt Belgiska staten, angående tolkningen av artikel 3 i Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena, C. N. Kakouris, J.-P. Puissochet (referent) och G. Hirsch samt domarna F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón och M. Wathelet, med F. G. Jacobs som generaladvokat och med avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Artikel 3 i Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall tolkas så, att obligatoriska pålagor såsom tilläggspremier för motorfordonsförsäkringar, som är avsedda att bidra till finansieringen av allmännyttiga organ, omfattas av artikelns tillämpningsområde.
2. Artikel 3 tredje stycket i protokollet skall tolkas så, att den inte är tillämplig på obligatoriska pålagor såsom tilläggspremier för motorfordonsförsäkringar som är avsedda att på ett allmänt sätt bidra till finansieringen av allmännyttiga organ och som inte utgör vederlag för en bestämd tjänst.
3. Artikel 3 andra stycket i protokollet skall tolkas så, att de i denna artikel avsedda åtgärderna för att efterskänka eller betala tillbaka de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset skall gälla köp av allehanda slag, inbegripet avtal om tillhandahållande av tjänster, som är nödvändiga för att gemenskaperna skall kunna utföra sina uppgifter och där köpeskillingen överstiger det tröskel-

värde som fastställts i den ifrågavarande lagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT nr C 233, 20.8.1994.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-272/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel d'Arlon): Brottmål mot Michael Guiot och Climatec SA⁽¹⁾

(Arbetsgivaravgifter — "Timbres-fidélité" — "Timbres-intempéries" — Frihet att tillhandahålla tjänster)

(96/C 180/21)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-272/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal correctionnel d'Arlon (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Michael Guiot och Climatec SA, i egenskap av civilrättsligt ansvarig arbetsgivare, angående tolkningen av artiklarna 59 och 60 i EG-fördraget, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, (referent) samt domarna P. Jann och L. Sevón, med G. Tesauro som generaladvokat och avdelningsdirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 meddelat följande dom:

Artiklarna 59 och 60 i EG-fördraget är till hinder för att en medlemsstat ålägger ett företag, som är etablerat i en annan medlemsstat och som tillfälligt utför arbete i den första medlemsstaten, att betala arbetsgivaravgifter för "timbres-fidélité" och "timbres-imperieuses" för de arbetstagare som har utfört arbetet, trots att detta företag för samma perioder och för samma arbetstagare redan betalar liknande arbetsgivaravgifter i den stat där det är etablerat.

⁽¹⁾ EGT nr C 316, 12.11.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-299/94 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland): Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mot Minister for Agriculture, Food and Forestry⁽¹⁾

(Rörliga exportbidrag — Force majeure — Ökning — Frisläppande av en säkerhet — Resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd)

(96/C 180/22)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-299/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från High Court of Ireland, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Anglo Irish Beef Processors International m.fl. och Minister for Agriculture, Food and Forestry, angående tolkningen och giltigheten av rådets förordning (EEG) nr 2340/90 av den 8 augusti 1990 om hinder mot gemenskapens handel vad beträffar Irak och Kuwait (EGT nr L 213, s. 1), och av kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT nr L 351, s. 1), ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 354/90 av den 9 februari 1990 (EGT nr L 38, s. 34), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris, samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler och P. J. G. Kapteyn (referent), med A. La Pergola som generaladvokat och byrådirektören L. Hewlett som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Artikel 33.5 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 354/90 av den 9 februari 1990, skall tolkas så att när varor, till följd av force majeure, inte når fram till bestämmelselandet utan exporteras till andra tredje länder för vilka exportbidraget är lägre eller obefintligt, är den garanti som förverkas lika med skillnaden mellan förskottsbeloppet och det faktiska bidraget.
2. Prövningen av förordning (EEG) nr 3665/87 har inte påvisat några omständigheter som skulle kunna påverka dess giltighet.

⁽¹⁾ EGT nr C 386, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-318/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾*(Talan om fördragsbrott — Offentliga bygg- och anläggningsarbeten — Underlåtenhet att publicera ett meddelande om upphandling)*

(96/C 180/23)

*(Rättegångsspråk: tyska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-318/94, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Hendrik van Lier, och först Angela Bardenhewer, sedan Claudia Schmidt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: Ernst Röder och Gereon Thiele) angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sin skyldigheter enligt rådets direktiv 71/305/EEG av den 26 juli 1971 för samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (EGT nr L 185, s 5), som ändrats genom rådets direktiv 89/440/EEG av den 18 juli 1989 (EGT nr L 210, s. 1), med anledning av att Wasser- und Schifffahrtsamt (vatten- och sjöfartsmyndigheten) i Emden genom ett förhandlat förfarande har ingått ett offentligt bygg- och anläggningskontrakt om muddring av nedre Ems, mellan Papenburg och Oldersum, utan att dessförinnan publicera ett meddelande om upphandling i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, P. Jann (referent), L. Sevón och M. Wathelet, med M. B. Elmer som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 meddelat följande dom:

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sin skyldigheter enligt rådets direktiv 71/305/EEG av den 26 juli 1971 för samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten, som ändrats genom rådets direktiv 89/440/EEG av den 18 juli 1989, med anledning av att Wasser- und Schifffahrtsamt i Emden genom ett förhandlat förfarande har ingått ett offentligt bygg- och anläggningskontrakt om muddring av nedre Ems, mellan Papenburg och Oldersum, utan att dessförinnan publicera ett meddelande om upphandling i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT nr C 380, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 25 april 1996

i mål C-274/93: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg⁽¹⁾*(Medlemsstats fördragsbrott — Uteblivet införlivande av rådets direktiv 86/609/EEG — Skydd av djur som används för djurförsök eller andra vetenskapliga ändamål)*

(96/C 180/24)

*(Rättegångsspråk: franska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-274/93, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Xavier Lewis) mot Storhertigdömet Luxemburg, angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg, genom att underlåta att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål, inte har uppfyllt de skyldigheter som åligger det enligt artikel 25 i nämnda direktiv samt artiklarna 5 och 189 i EEG-fördraget, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris, och domarna G. Hirsch (referent), F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn och J. L. Murray med F. G. Jacobs som generaladvokat och H. von Holstein som justitiesekreterare, den 25 april 1996 avkunnat dom med följande domslut:

1. *Talan avvisas.*
2. *Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT nr C 168, 19.6.1993.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 25 april 1996

i mål C-87/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien⁽¹⁾*(Offentlig upphandling — Transportsektorn — Direktiv 90/531/EEG)*

(96/C 180/25)

*(Rättegångsspråk: franska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-87/94, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Hendrik van Lier) mot Konungariket Belgien

(ombud: Jan Devadder, biträdd av Michel Waelbroeck och Denis Waelbroeck), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 90/531/EEG av den 17 september 1990 om upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT nr L 297, s. 1), samt brutit mot likabehandlingsprincipen, vilken ligger till grund för alla regler som rör offentlig upphandling, genom att i en offentlig upphandling som Société régionale wallonne du transport har genomfört, beakta ändringar i ett anbud som har gjorts efter anbudsöppningen, tillåta en anbudsgivare som inte uppfyllde upphandlingskriterierna i kontraktshandlingarna att delta i upphandlingsförfarandet och anta ett anbud som inte uppfyllde upphandlingskriterierna i kontraktshandlingarna, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordförande D. A. O. Edward (referent), samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, P. Jann, L. Sevón, med C. O. Lenz som generaladvokat och H. A. Rühl som justitiesekreterare, den 25 april 1996 meddelat följande dom:

1. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 90/531/EEG av den 17 september 1990 om upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna genom att i en offentlig upphandling som genomfördes av Société régionale wallonne du transport beakta de uppgifter som EMI hade lämnat om bränsleförbrukningen i sin tilläggsanmärkning av den 24 augusti 1993, och således efter anbudsöppningen, genom att tilldela EMI kontraktet på grundval av sifferuppgifter som inte överensstämde med föreskrifterna i bilaga 23 till specialhandlingarna för beräkningen av detta bolags fiktiva avdrag för underhållskostnader vad avser utbyte av motor och växellåda, genom att vid jämförelsen mellan anbuden för leverans 4–6 beakta de av EMI föreslagna kostnadsbesparande egenskaperna, utan att ha nämnt dem i kontraktshandlingarna eller meddelandet om upphandling, för att kompensera de ekonomiska skillnaderna mellan anbuden på första plats och EMI:s anbud på andra plats och, genom att anta vissa av EMI:s anbud efter att ha beaktat dessa kostnadsbesparande egenskaper.
2. Konungariket Belgien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT nr C 132, 14.5.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 30 april 1996

i mål C-308/93 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep): Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mot J. M. Cabanis-Issarte⁽¹⁾)

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Frivillig ålderspensionsförsäkring — Efterlevande make till en arbetstagare — Likabehandling)

(96/C 180/26)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-308/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Centrale Raad van Beroep, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank och J. M. Cabanis-Issarte, angående tolkningen av artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, ändrad och uppdaterad genom rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT nr L 230, s. 6), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. D. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet (referent), med G. Tesauro som generaladvokat och avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau som justitiesekreterare, den 30 april 1996 avkunnat följande dom:

1. Artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, ändrad och uppdaterad genom rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, skall tolkas på så sätt att de kan åberopas av den efterlevande maken till en migrerande arbetstagare med avseende på fastställandet av avgiften för en period av frivillig försäkring som har fullgjorts enligt systemet för ålderspensionsförsäkring i den medlemsstat i vilken arbetstagaren har varit anställd.
2. Denna dom kan inte åberopas till stöd för anspråk på förmåner som avser perioder före den dag då domen avkunnades, utom i fråga om personer som före denna

dag har väckt talan vid domstol eller anfört ett motsvarande klagomål.

(¹) EGT nr C 196, 20.7.1993.

DOMSTOLENS DOM

av den 30 april 1996

i mål C-58/94: Konungariket Nederländerna mot Europeiska unionens råd (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Reglering av allmänhetens tillgång till rådets handlingar)

(96/C 180/27)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-58/94, Konungariket Nederländerna (företrätt av A. Bos och J. W. de Zwaan), med stöd av Europaparlamentet (företrätt av G. Garzón Clariana, C. Pennera och E. Vandenbosch), mot Europeiska unionens råd (företrätt av J.-P. Jacqué och G. Houttuin), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (företrätt av P. Van Nuffel och S. Van Raepenbusch), och av Republiken Frankrike (företrätt av C. de Salins och H. Renié), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 93/731/EG av den 20 december 1993 om allmänhetens tillgång till rådets handlingar (EGT nr L 340, s. 43), av artikel 22 i rådets arbetsordning i dess lydelse enligt beslut 93/662/EG av den 6 december 1993 (EGT nr L 304, s. 1), samt av uppförandekodexen (93/730/EG) om allmänhetens tillgång till rådets och kommissionens handlingar (EGT nr L 340, s. 41), i den mån denna rättsakt kan anses ha rättsverkan, har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón och M. Wathelet, G. Tesauro som generaladvokat och avdelningsdirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare, den 30 april 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Talan ogillas.
2. Konungariket Nederländerna förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
3. Franska republiken, Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT nr C 90, 26.3.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 2 maj 1996

i mål C-18/94 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division): Barbara Hopkins m.fl. mot National Power plc, Powergen plc, i närvaro av British Coal Corporation (¹)

(EKSG-fördraget — Diskriminering av tillverkare — Tillämpning av artikel 4 och artikel 63 i fördraget — Direkt effekt — EG-fördraget — Missbruk av dominerande ställning — Artikel 86 i fördraget — Skadestånd på grund av överträdelse av dessa bestämmelser — Kommissionens respektive nationell domstols behörighet)

(96/C 180/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-18/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget och artikel 41 i EKSG-fördraget, från High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Barbara Hopkins m.fl. och National Power plc, Powergen plc, i närvaro av British Coal Corporation, angående tolkningen av artikel 4 och artikel 63 i EKSG-fördraget samt av artikel 86 i EG-fördraget, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini (referent), F. A. Schockweiler och P. J. G. Kapteyn, med N. Fennelly som generaladvokat och byrådirektören L. Hewlett som justitiesekreterare, den 2 maj 1996 avkunnat följande dom:

1. EKSG-fördraget, och framförallt artikel 4 b och artikel 63.1 i detta, utgör den rättsliga ramen för diskriminering som praktiseras av köpare gentemot tillverkare i fråga om pris, kvantitet och andra villkor för köp av kol.
2. Artikel 4 b och artikel 63.1 i EKSG-fördraget ger inte upphov till rättigheter som enskilda kan åberopa direkt vid nationella domstolar. Däremot kan enskilda direkt vid nationella domstolar åberopa bestämmelser i en rekommendation grundad på artikel 63.1 i samtliga fall där dessa med hänsyn till sitt innehåll förefaller vara ovillkorliga och tillräckligt bestämda.
3. Kommissionens beslut som grundas på artikel 65 och artikel 66.7 i EKSG-fördraget, vilka till alla delar är bindande enligt artikel 14 i EKSG-fördraget, gäller vid de nationella domstolarna. Dessa kan dock fråga domstolen om beslutens giltighet eller tolkning.

(¹) EGT nr C 76, 12.3.1994.

EGT nr C 174, 25.6.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 2 maj 1996

i mål C-206/94 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht): Brennet AG mot Vittorio Paletta⁽¹⁾

(Social trygghet — Godkännande av arbetsförmåga)

(96/C 180/29)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-206/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Bundesarbeitsgericht, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Brennet AG och Vittorio Paletta, angående tolkningen av artikel 22.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT nr L 149, s. 2), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT nr L 230, s. 6), samt tolkningen och giltigheten av artikel 18.1—18.5 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT nr L 74, s. 1), har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris, J.-P. Puissochet och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón och M. Wathelet, med G. Cosmas som generaladvokat och avdelningsdirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare, den 2 maj 1996 avkunnat följande dom:

1. Artikel 22.1 a ii i rådets förordning (EEG) av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, skall tolkas på så sätt att den avser nationella bestämmelser enligt vilka en anställd vid arbetsförmåga har rätt till bibehållen lön under en viss period, även om lönen inte skall betalas ut förrän en viss tid efter att oförmågan uppkom.
2. Den tolkning av artikel 18.1—18.5 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, som domstolen har gjort i dom av den 3 juni 1992, Paletta (C-45/90, Rec. s. I-3423), innebär inte att det är otillåtet för arbetsgivaren att framlägga bevisning som i förekommande fall gör det möjligt för den nationella domstolen att fastställa förekomsten av ett missbruk eller ett bedrägligt agerande, till följd av att arbetstagaren —

trots att han i enlighet med ovannämnda artikel 18 gör gällande en arbetsförmåga — inte har varit sjuk.

⁽¹⁾ EGT nr C 275, 1.10.1994.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 2 maj 1996

i mål C-234/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)

(96/C 180/30)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-234/95, Europeiska gemenskapernas kommission (företrätt av Hendrik van Lier) mot Republiken Frankrike (företrätt av Catherine de Salins och Philippe Martinet), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT nr L 209, s. 1), i synnerhet enligt artikel 44 i direktivet, i första hand genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och i andra hand genom att underlåta att omedelbart underrätta kommissionen om dessa åtgärder, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna J.-P. Puissochet, P. Jann (referent), L. Sevón och M. Wathelet, med A. La Pergola som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 2 maj 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 44.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
2. Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT nr C 229, 2.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 2 maj 1996

i mål C-253/95: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹⁾*(Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)*

(96/C 180/31)

*(Rättegångsspråk: tyska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-253/95, Europeiska gemenskapernas kommission (företrätt av Claudia Schmidt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (företrätt av Ernst Röder och Bernd Kloke), angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 44.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT nr L 209, s. 1), jämförd med artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget, i första hand genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och i andra hand genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om dessa åtgärder, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, samt domarna J.-P. Puissochet, P. Jann (referent), L. Sevón och M. Wathelet, med A. La Pergola som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 2 maj 1996 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 44.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT nr C 248, 23.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 2 maj 1996

i mål C-311/95: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Grekland⁽¹⁾*(Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG)*

(96/C 180/32)

*(Rättegångsspråk: grekiska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-311/95, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Dimitrios Gouloussis) mot Republiken Grekland

(ombud: Ioanna Galani-Maragkoudaki och Dimitra Tsagaraki), angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven frist anta eller informera kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT nr L 209, s. 1), har domstolen (femte avdelning), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, domarna J.-P. Puissochet, P. Jann (referent), L. Sevón och M. Wathelet, med C. O. Lenz som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 2 maj 1996 meddelat följande dom:

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 44.1 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster genom att inte inom föreskriven tid sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.
2. Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT nr C 315, 25.11.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

av den 14 mars 1996

i mål C-31/95 P: Sergio Del Plato mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾*(Tjänsteman — Uppenbart att överklagandet inte kan upptas till prövning — Ogrundat)*

(96/C 180/33)

*(Rättegångsspråk: italienska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)*

I mål C-31/95 P, Sergio Del Plato (företräd av advokaten Luigi Bonomi), angående ett överklagande i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av beslut meddelat av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) den 7 december 1994 i mål T-242/94, (RecFP, s. II-961), Del Plato mot kommissionen, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (företräd av ombudet Gianluigi Valsesia), har domstolen, sammansatt av avdelningsordföranden G. Hirsch (referent), domarna

G. F. Mancini samt F. A. Schockweiler, med N. Fennelly som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 14 mars 1996 meddelat följande beslut:

1. *Överklagandet avvisas.*

2. *Sergio Del Plato skall ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.*

(¹) EGT nr C 87, 8.4.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

av den 24 april 1996

i mål C-87/95 P: Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) mot Europeiska unionens råd (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 3604/93 om fastställande av definitioner för tillämpningen av det förbud mot positiv särbehandling som anges i artikel 104a i EG-fördraget — Upptagande till prövning — Uppenbarligen ogrundat överklagande)

(96/C 180/34)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-87/95 P, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) (advokater: Pietro Adonnino, Mario Sanino, Maurizio de Stefano och Alberto Colabianchi) angående ett överklagande av förstainstansrättens (tredje avdelningen) beslut av den 11 januari 1995, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori mot rådet (T-116/94, Rec. s. II-1), i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av detta beslut, i vilket den andra parten är Europeiska unionens råd (ombud: Rüdiger Bandilla och Antonio Lucidi), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. N. Kakouris och domarna P. J. G. Kapteyn samt J. L. Murray (referent), med A. La Pergola som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 24 april 1996 meddelat följande beslut:

1. *Överklagandet ogillas.*

2. *Klaganden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT nr C 159, 24.6.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

av den 25 mars 1996

i mål C-137/95 P: Vereniging van Samenwerkende Prijsreguleringende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Beslut — av företagssammanslutningar — Undantag — Bedömning av hur allvarliga överträdelserna är — Uppenbart ogrundat överklagande)

(96/C 180/35)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-137/95 P, Vereniging van Samenwerkende Prijsreguleringende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. (ombud: advokaterna L. H. van Lennep och E. H. Pijnacker Hordijk), angående ett överklagande av en dom meddelad den 21 februari 1995 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i målet SPO m.fl. mot kommissionen (T-29/92, REG s. II-289), i vilket talan förs om att upphäva denna dom, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. J. Drijber, biträdd av advokaten P. Glazener), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puisseochet och G. Hirsch, avdelningsordförande, samt G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann (referent), H. Ragnemalm, L. Sevón och M. Wathelet, domare, med M. B. Elmer som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 25 mars 1996 meddelat följande beslut:

1. *Överklagandet ogillas.*

2. *Klagandena skall solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT nr C 189, 22.7.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 28 mars 1996

i mål C-270/95 P: Christina Kik mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Konungariket Spanien⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke — Språk — Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Akter som berör dessa direkt och personligen — Uppenbart ogrundat överklagande)

(96/C 180/36)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-270/95 P, Christina Kik (företrädd av advokaten Goosen L. Kooy), angående överklagande av beslut meddelat den 19 juni 1995 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i målet Kik mot rådet och kommissionen (T-107/94, REG s. II-1717), och i vilket har yrkats om upphävande av detta beslut, i vilket de andra parterna är Europeiska unionens råd (ombud: Giorgio Maganza och Guus Houttuin), och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Pieter Van Nuffel), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: Alberto José Navarro González och Gloria Calvo Díaz), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O. Edward, domarna P. Jann (referent) och L. Sevón, med P. Léger som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 28 mars 1996 avkunnat följande dom:

1. Överklagandet avvisas.
2. Klaganden skall bära såväl sin egen rättegångskostnad som de kostnader som rådet och kommissionen har haft. Intervenienten skall bära sin egen kostnad.

⁽¹⁾ EGT nr C 268, 14.10.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

av den 13 mars 1996

i mål C-326/95: Banco de Fomento e Exterior SA mot Amândio Maurício Martins Pechim m.fl.⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Avvisning)

(96/C 180/37)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-326/95, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal Cível da Comarca de Lisboa,

att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Banco de Fomento e Exterior SA och Amândio Maurício Martins Pechim, Maria da Luz Lima Barros Raposo Pechim, Confecções Têxteis de Vouzela Ld.^a (CTV), angående tolkningen av artiklarna 59, 90 och 92 i EG-fördraget, har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias och avdelningsordförandena C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet och G. Hirsch, samt domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón och M. Wathelet, med D. Ruiz-Jarabo Colomer som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 13 mars 1996 avkunnat följande beslut:

Begäran om förhandsavgörande från Tribunal Cível da Comarca de Lisboa kan inte prövas.

⁽¹⁾ EGT nr C 333, 9.12.1995.

DOMSTOLENS BESLUT

av den 20 mars 1996

i mål C-2/96: Brottmål mot Carlo Sunino och Giancarlo Data⁽¹⁾

(Tolkning av artiklarna 48, 55, 59, 60, 66, 86 och 90 i fördraget)

(96/C 180/38)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt)

I mål C-2/96, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Pretura circondariale di Ivrea, Sezione di Strambino (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Carlo Sunino och Giancarlo Data, angående tolkningen av artiklarna 48, 55, 59, 60, 66, 86 och 90 i EG-fördraget beträffande en nationell lagstiftning enligt vilken privata företag inte får förmedla tjänster på marknaden för vikarier, har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet och G. Hirsch, och domarna G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (referent), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón samt M. Wathelet, med M. B. Elmer som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 20 mars 1996 avkunnat följande beslut:

Begäran om förhandsavgörande från Pretura circondariale di Ivrea, Sezione di Strambino, genom beslut av den 14 december 1995, avvisas.

(¹) EGT nr C 46, 17.2.1996.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf den 26 mars 1996 i målet mellan FRUKO-Handelsgesellschaft mbH och Hauptzollamt Emmerich

(Mål C-120/96)

(96/C 180/39)

Finanzgericht Düsseldorf — 4. Senat — begär genom beslut av den 26 mars 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 15 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan FRUKO-Handelsgesellschaft mbH och Hauptzollamt Emmerich beträffande följande frågor:

1. Av vilken intensitet måste ett ingrepp vara för att det över huvud skall kunna vara fråga om en irreparabel skada i den mening som ävses i artikel 244.2 i förordning (EEG) nr 2913/92 (¹)?
2. När föreligger skada i den mening som avses i artikel 244.2 i förordning (EEG) nr 2913/92?
3. Vilken sannolikhetsgrad bör man lägga till grund för antagandet att det kan föreligga en irreparabel skada i den mening som avses i artikel 244.2 i förordning (EEG) nr 2913/92?
4. Om fråga 1 besvaras så, att redan möjligheten att en ansökan om försättning i konkurs — som har ingivits med stöd av det av tullmyndigheten meddelade och sedermera överklagade beslutet, beträffande vilket uppskov med verkställigheten inte har beviljats — vinner bifall på grund av de avgiftsskyldiges ekonomiska förhållanden innebär tillräcklig skadeintensitet, skall då uppskov med verkställigheten beviljas även för det fall att ansökan om försättning i konkurs kan inges utan hänsyn till tullmyndighetens beslut?

(¹) EGT nr L 302, 1992, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof av den 11 mars 1996 i målet Stephen Austin Saldanha och MTS Securities Corporation mot HIROSS Holding Aktiengesellschaft

(Mål C-122/96)

(96/C 180/40)

Oberster Gerichtshof begär genom beslut av den 11 mars 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 16 april

1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Stephen Austin Saldanha och MTS Securities Corporation mot HIROSS Holding Aktiengesellschaft beträffande följande frågor:

Diskrimineras en brittisk medborgare som samtidigt är medborgare i Amerikas förenta stater och som har sin hemvist inom denna stats territorium (Florida) — som vid en österrikisk allmän domstol har väckt talan mot ett aktiebolag med säte i Österrike om att detta inte får avvträta eller på annat avstå från andelar i vissa särskilt angivna dotterbolag till dess italienska dotterbolag eller till dess dotterbolag med säte i Italien utan medgivande av bolagsstämman med kvalificerad tredjededelsmajoritet respektive, i andra hand, med enkel majoritet — och som inte har någon hemvist i Österrike eller någon förmögenhet där, i strid med artikel 6 första stycket i EG-fördraget, på grund av sin nationalitet genom att den behöriga österrikiska domstolen (i första instans) på yrkande av svarandebolaget enligt § 57 första stycket i den österrikiska Zivilprozessordnung ålägger denne att ställa säkerhet för rättegångskostnaderna med ett visst belopp?

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 1996 av Konungariket Spanien

(Mål C-123/96)

(96/C 180/41)

Konungariket Spanien, har den 17 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Abogado del Estado Gloria Calvo Díaz och har uppgivit följande adress för delgivning: Spaniens ambassad, 4–6 boulevard E. Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara följande artiklar i kommissionens direktiv 96/2/EG (¹) av den 16 januari 1996:
  - följande stycken i artikel 1.3:
    - andra stycket i artikel 3a som införts i direktiv 90/388/EEG (²),
    - femte (sista) stycket i artikel 3a som införts i direktiv 90/388/EEG,
    - artikel 3.4 som införts i direktiv 90/388/EEG,
    - artikel 3.5 som införts i direktiv 90/388/EEG,
  - artikel 2.1 och 2.2, och
  - artikel 4, samt
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens bristande behörighet (se mål C-11/96, EGT nr C 95, 30.3.1996, s. 5).

Maktmissbruk: De artiklar som senare genom direktiv 96/2/EG införts i direktiv 90/388/EEG medför väsentliga ändringar i det befintliga systemet utan hänsyn till vare sig kompetensfördelningen mellan gemenskapens institutioner och i deras förhållande till medlemsstaterna eller det förfarande och den tidtabell som rådet bestämt för antagande av de nödvändiga bestämmelser som gör det möjligt att ålägga medlemsstaterna skyldigheter som hänför sig till en fullständig liberalisering inom sektorn för rörliga och personliga kommunikationer.

(¹) EGT nr L 20, 26.1.1996, s. 59.

(²) EGT nr L 192, 24.7.1990, s. 10.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Her Majesty's Court of Session i Skottland av den 29 mars 1996 i målet mellan Marie Brizard et Roger International SA och William Grant & Sons (International) Ltd m.fl.

(Mål C-126/96)

(96/C 180/42)

Her Majesty's Court of Session i Skottland begär genom beslut av den 29 mars 1996, vilket inkom till domstolens kansli den 18 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Marie Brizard et Roger International SA och William Grant & Sons (International) Ltd m.fl. angående följande frågor:

Det inbördes förhållandet mellan artikel 38 första stycket (¹) och artikel 38 andra stycket

1. a) Om artikel 38, i en situation där en gäldenär vars betalningsskyldighet fastställts genom dom kan erhålla fullgott skydd, skall tolkas så att den innebär att en överrätt som nämns i artikel 37.1 har möjlighet att både vilandeförklara handläggningen enligt artikel 38 första stycket och att enligt artikel 38 andra stycket göra verkställigheten av en dom beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.
- b) Om, för det fall fråga 1 a besvaras jakande, utövandet av den ena befogenheten är att föredra framför utövandet av den andra.

Det inbördes förhållandet mellan artikel 38 första stycket och beslutet om ställande av säkerhet av domstolen i ursprungsstaten

2. Om en överrätt som nämns i artikel 37.1 har rätt att besluta att handläggningen av ett mål skall vila enligt

artikel 38 första stycket, när domstolen i ursprungsstaten redan har beslutat att interimistisk verkställighet av domen i vilken betalningsskyldighet har fastställts skall göras beroende av att det ställs viss säkerhet till gäldenären.

Det inbördes förhållandet mellan artikel 38 andra stycket och beslutet om ställande av säkerhet av domstolen i ursprungsstaten.

3. Om en överrätt som nämns i artikel 37.1 har rätt att pröva om den säkerhet eller garanti som redan har ställts av den genom dom fastställd borgenären är tillräcklig som svar på beslutet av domstolen i ursprungsstaten och beakta eventuella brister när den beslutar om den skall fatta ett beslut enligt artikel 38 andra stycket.
4. Om en överrätt som nämns i artikel 37.1 enligt artikel 38 andra stycket har rätt att göra verkställigheten beroende av att det ställs mer i säkerhet eller garanti än vad som har beslutats av domstolen i ursprungsstaten i avvaktan på ett slutligt avgörande av överklagandet i ursprungslandet.

Tidsram för utövandet av befogenheten i artikel 38 första stycket att låta handläggningen av målet vila

5. Om befogenheten att låta handläggningen av målet vila enligt artikel 38 första stycket endast kan utövas av en domstol som nämns i artikel 37.1 vid ogillande av ett överklagande enligt artikel 37.1 (oavsett om ytterligare ett överklagande av en rättsfråga kan göras till en domstol som nämns i artikel 37.2 eller om en överrätt som nämns i artikel 37.1 i stället kan utöva befogenheten innan den slutligt avgör det enskilda mål som överklagandet avser.

Det inbördes förhållandet mellan artikel 38 första stycket och artikel 34

6. Om en överrätt som nämns i artikel 37.1, när den beslutar om den skall utöva befogenheten enligt artikel 38 första stycket, får beakta
  - i) endast de förhållanden som anges i artiklarna 27 och 28,
  - ii) de förhållanden som har uppkommit på grund av att omständigheterna väsentligt har ändrats efter det att beslutet om interimistisk verkställighet meddelades,
  - iii) förhållanden som svarandena inte kunde ha känt till vid den tidpunkt när beslutet om interimistisk verkställighet meddelades,
  - iv) förhållanden som svarandena inte kände till vid tidpunkten för beslutet om interimistisk verkställighet

lighet, oavsett om de rimligen kunde ha förutsett dem, och som domstolen i ursprungsstaten därför inte informerades om,

- v) förhållanden som svarandena kände till men inte hade möjlighet att ta upp vid domstolen i ursprungsstaten.

Befogenheter till hjälp för utövandet av befogenheten enligt artikel 38 första stycket att låta handläggningen av målet vila

7. Om en överrätt som nämns i artikel 37.1 har rätt att göra ett beslut om att ett mål om verkställighet skall vila beroende av att den gäldenär vars betalningsskyldighet fastställts genom dom ställer tillräcklig säkerhet eller garanti för att skydda de intressen den genom dom fastställde borgenären har för den händelse att den förstnämnde inte vinner framgång med sitt överklagande av domen i ursprungsstaten.

- (1) Artikel 38.1 i konvention av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT 1972 nr L 299, s. 32), i den lydelse den fått genom Anslutningsfördraget för Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland av den 9 oktober 1978 (EGT 1978, nr L 304, s. 1 och — i ändrad lydelse — s. 77).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sala de lo Social, Tribunal Superior de Justicia i Murcia, av den 22 februari 1996 i målet mellan Francisco Hernández Vidal SA och Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez samt Contratas y Limpiezas SL

(Mål C-127/96)

(96/C 180/43)

Tribunal Superior de Justicia (Högsta domstolen) i Murcia, Sala de lo Social (avdelningen för sociala frågor), begär genom beslut av den 22 februari 1996, vilket inkom till domstolens kansli den 22 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Francisco Hernández Vidal SA och Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez samt Contratas y Limpiezas SL, beträffande följande frågor:

- a) Är ett arbete som består i att städa ett företags lokaler vars huvudsakliga verksamhet inte är städning, utan i detta fall tillverkning av tuggummi och karameller, men som har ett permanent behov av denna sekundära verksamhet, en "del av en rörelse"?
- b) Innefattar begreppet "avtalsöverlåtelse" en uppsägning efter tre år av ett affärsavtal avseende tillhandahållande av städningstjänster, vilket efter det tredje året förlängs årligen, genom beslut av det företag som anlitar tjänsterna och, om så är fallet, är detta beroende av att det företag som anlitar tjänsterna utför städningen med

hjälp av sina egna arbetstagare eller med andra arbetstagare enligt nya avtal?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 29 mars 1996 av Conseil d'Etat du Royaume de Belgique i målet ASBL Inter-Environnement Wallonie mot Région wallone

(Mål C-129/96)

(96/C 180/44)

Conseil d'Etat du Royaume de Belgique begär genom beslut av den 29 mars 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 23 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan ASBL Inter-Environnement Wallonie och Région wallone, beträffande följande frågor:

1. Är artiklarna 5 och 189 i EEG-fördraget till hinder för att en medlemsstat inför en bestämmelse som strider mot direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾, som ändrats genom direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991⁽²⁾, under införlivandefristen sistnämnda direktiv?

Är samma bestämmelser i fördraget till hinder för att medlemsstaterna antar och sätter i kraft en föreskrift som har till syfte att införliva nämnda direktiv men vars bestämmelser förefaller strida mot vad som föreskrivs i detta direktiv?

2. Kan ett ämne som anges i bilaga I till rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall, vilket är direkt eller indirekt integrerat i en industriell tillverkningsprocess, anses utgöra avfall i enlighet med artikel 1 a i detta direktiv?

⁽¹⁾ EGT nr L 194, s. 39.

⁽²⁾ EGT nr L 78, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supremo Tribunal Administrativo (2ª Secção — Contencioso Tributário) av den 28 februari 1996 i målet mellan Fazenda Pública och Solisnor-Estaleiros Navais, SA

(Mål C-130/96)

(96/C 180/45)

Supremo Tribunal Administrativo (2ª Secção — Contencioso Tributário) har genom beslut av den 28 februari 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 24 april 1996, begärt att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fazenda Pública och Solisnor-Estaleiros Navais SA beträffande följande fråga:

Skall en stämpelavgift av ovan angiven beskaffenhet anses utgöra en omsättningsskatt i den mening som avses i artikel 33 i det sjätte mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾, som eventuellt omfattas av undantag enligt artikel 378 i anslut-

ningsakten⁽²⁾ eller någon annan bestämmelse i gemenskapsrätten?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁽²⁾ Handlingar om Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutning till Europeiska gemenskaperna (EGT nr L 302, 15.11.1985).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 8 februari 1996 i målet mellan Carlos Mora Romero och Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz

(Mål C-131/96)
(96/C 180/46)

Bundessozialgericht — 13. Senat — har genom beslut av den 8 februari 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 24 april 1996, begärt att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Carlos Mora Romero och Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz beträffande följande fråga:

Skall artiklarna 6, 48 och 51 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68⁽¹⁾ om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen tolkas så, att det enligt dessa är tillåtet för lagstiftaren i en medlemsstat att förlänga den tid under vilken barnpension kan uppbäras till efter 25 års ålder, enbart för de personer vars utbildning har försenats till följd av att de har fullgjort militärtjänst enligt denna medlemsstats lagstiftning?

⁽¹⁾ EGT 1968, nr L 257, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura di Roma av den 4 april 1996 i målet mellan Antonio Stinco och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS, Statliga institutet för socialförsäkringar)

(Mål C-132/96)
(96/C 180/47)

Pretura di Roma begär genom beslut av den 4 april 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 24 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Antonio Stinco och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), beträffande följande fråga rörande tolkningen av artikel 46.2a i förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ för att klargöra

”om INPS för att bestämma beloppet av den italienska periodiska utbetalningen skall använda enbart den s.k. potentiella eller teoretiska pensionen som beräkningsgrund eller om INPS för att bestämma sagda belopp skall anta den s.k. potentiella eller teoretiska pensionen inklusive miniersättningen som beräkningsgrund.”

⁽¹⁾ EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte di Appello di Ancona av den 11 april 1996 i målet Finanze dello Stato och Foods Import Srl

(Mål C-133/96)
(96/C 180/48)

Corte di Appello di Ancona begär genom beslut av den 11 april 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 24 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanze dello Stato och Foods Import Srl, beträffande följande frågor:

1. Är den förteckning som införts genom rådets förordning (EEG) nr 3796/81 av den 29 december 1981⁽¹⁾, vars sjätte bilaga återger kapitel tre i tulltaxan, där under nr 03.02.A 1 anges torsk och under nr 03.02.A 2 torskfiléer med det ytterligare förtydligandet *Gadus morhua*, *Boreogadus saida*, *Gadus ogac*, en förteckning som bekräftats i rådets förordning (EEG) nr 3383/83 av den 4 november 1983⁽²⁾, uttömmande eller exemplifierande och ingår således torkad torsk med den vetenskapliga beteckningen *Molva molva* i förteckningen ovan eller inte?
2. Tillämpas artikel 20 i rådets förordning (EEG) nr 3796/81 av den 29 december 1984, i vilken stadgas om suspension av (vissa) tullar i tulltaxan, endast på de tre torskarterna som nämns i punkt 1 (*Gadus morhua*, *Boreogadus saida*, *Gadus ogac*) och inte även på övriga arter som *Molva*?
3. Under vilka omständigheter skall artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979⁽³⁾ tillämpas, med beaktande av att domstolen genom dom i mål 314/85 av den 22 oktober 1987 fastslagit att gäldenären har rätt att inte avkrävas betalning av tullar i efterskott då samtliga tre villkor i artikel 5.2 är uppfyllda, det vill säga vilket agerande från borgenärens och gäldenärens sida skall anses avgörande för att aktualisera gäldenärens rätt att inte avkrävas betalning?

⁽¹⁾ EGT nr L 379, 31.12.1981, s. 1.

⁽²⁾ Se förordning (EEG) nr 3333/83 (EGT nr L 313, 14.11.1983, s. 1).

⁽³⁾ EGT nr L 197, 3.8.1979, s. 1.

**Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 april 1996
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-134/96)

(96/C 180/49)

(Rättegångsspråk: spanska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av juridiska rådgivarna Antonio Caeiro och Miguel Díaz-Llanos La Roche, och har uppgivit följande adress för delgivning: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. förklara att Konungariket Spanien, genom att kräva administrativt tillstånd för fysisk export av mynt, sedlar eller checkar utställda på innehavaren när beloppet överstiger 5 miljoner pesetas i pesetas eller utländsk valuta, har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som följer av rådets direktiv 88/361/EEG⁽¹⁾ och sedan den 1 januari 1994, av artiklarna 73b och 73d i EG-fördraget, och
2. förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med beaktande av att inga uttryckliga gränser fastslås i direktiv 88/361/EEG skall den fria rörligheten för kapital tolkas så vidsträckt som möjligt, och inte tvärtom. Denna tolkning framgår av lydelsen av preambeln till nomenklaturen i bilaga I till direktivet. Denna slutsats följer av texten till den nya artikel 73b i EG-fördraget som innebär ett förbud mot alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredje land. I artikel 73d.1 b anges likväl att tillämpningen av bestämmelserna i artikel 73b inte skall påverka medlemsstaternas rätt att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelse av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning och tillsyn över finansinstitut, eller att i administrativt eller statistiskt informations-syfte fastställa förfaranden för deklaration av kapitalrörelser eller att vidta åtgärder som är motiverade med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet. Begreppet "nödvändiga åtgärder" uppfyller det krav på proportionalitet som skall beteckna varje åtgärd som innebär en avvikelse från en frihet som fördraget medför.

De spanska myndigheterna anför som skäl skattebedrägeri, terrorism och penningtvätt som ofta förekommer i samband med narkotikahandel, det vill säga problem som berör alla medlemsstater och som utgör verkliga hot mot den allmänna ordningen i dessa stater. Eftersom syftet redan konstaterats vara legitimt, finns det — för att avgöra om kravet på tillstånd är proportionellt eller ej — skäl att undersöka möjligheten att anlita ett övervakningssystem som gör det möjligt att uppnå samma syfte, det vill säga förebygga överträdelse av nationella lagar, men som innebär mindre hinder för kapitalöverföringar. Enligt kommissionens uppfattning kan ett system med deklaration

fullständigt uppfylla denna funktion, om det tillämpas riktigt.

(¹) Rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i fördraget (EGT nr L 178, 8.7.1988, s. 5).

**Talan mot Konungariket Belgien väckt den 24 april 1996 av
Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-135/96)

(96/C 180/50)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Kommissionen företräds av Hendrik van Lier och Jean-Francis Pasquier, båda i egen-skap av ombud, och har uppgivit följande adress för delgivning: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 91/659/EEG om anpassning till tekniska framsteg av bilaga I till rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (asbest)⁽¹⁾, samt
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget är tvingande och innebär att medlemsstaterna åläggs att vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de direktiv som riktas till dem innan utgången av den frist som anges för detta ändamål. Den ifrågavarande fristen gick ut den 1 januari 1993 utan att Konungariket Belgien hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

(¹) EGT nr L 363, 31.12.1991, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de grande instance de Paris av den 23 februari 1996 i målet mellan å ena sidan La Société The Scotch Whisky Association och å andra sidan La Martiniquaise LM, numera Compagnie Financière européenne de prises de participation (COFEPP), SA Prisunic och SARL Centrale d'achat et de services alimentaires (CASAL)

(Mål C-136/96)

(96/C 180/51)

Tribunal de grande instance de Paris begär genom beslut av den 23 februari 1996, som har inkommit till domstolens

kansli den 25 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan La Société The Scotch Whisky Association och å andra sidan La Martiniquaise LM, numera Compagnie Financière européenne de prises de participation (COFEPP), SA Prisunic och SARL Centrale d'achat et de services alimentaires (CASAL), beträffande följande fråga:

Skall de gemenskrätsrättsliga bestämmelserna i allmänhet och artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989⁽¹⁾ i synnerhet, tolkas på så sätt att begreppet "whisky" får användas bland de namn som används vid försäljning av spritdrycker som består uteslutande av whisky utspädd med vatten och har en alkoholhalt under 40 volymprocent?

⁽¹⁾ EGT nr L 160, 12.6.1989, s. 1.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 24 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-137/96)

(96/C 180/52)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Dr. Klaus-Dieter Borchardt vid rättstjänsten och har uppgett följande adress för delgivning: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 91/414/EEG⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, och
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål C-136/96⁽²⁾; fristen för införlivande löpte ut den 27 juli 1993.

⁽¹⁾ EGT nr L 230, 1991, s. 1.

⁽²⁾ Se s. 23 i detta nummer av EGT.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 25 april 1996 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-138/96)

(96/C 180/53)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Dr. Klaus-Dieter Borchardt, vid rättstjänsten, och har uppgett följande adress för delgivning: Carlos Gómez de la Cruz, vid rättstjänsten, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland inte har fullgjort sina skyldigheter enligt EG-fördraget och direktiv 92/116/EEG⁽¹⁾, genom att inte inom föreskrivna tidsfrist vidta de åtgärder som krävs för att följa detta direktiv,
2. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument motsvarar dem som åberopats i mål C-136/96⁽²⁾. Genomförandefristen har löpt ut den 1 januari 1994.

⁽¹⁾ EGT 1993, nr L 62, s. 1.

⁽²⁾ Se s. 23 i detta nummer av EGT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 14 mars 1996 i målet mellan Finanzamt Osnabrück-Land och Bernhard Langhorst

(Mål C-141/96)

(96/C 180/54)

Bundesfinanzhof — V. Senat — har genom beslut av den 14 mars 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 29 april 1996, begärt att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanzamt Osnabrück-Land och Bernhard Langhorst beträffande följande frågor:

1. Är det förenligt med artikel 22.3 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter (direktiv 77/388/EEG)⁽¹⁾ att en sådan kreditnota som avses i 14 § 5 st. i Umsatzsteuergesetz 1980 (1980 års tyska mervärdesskattelag) anses vara en faktura eller jämförlig handling (artikel 21.1 c i direktiv 77/388/EEG)?
2. Om fråga 1 skall besvaras jakande: Är det förenligt med artikel 21.1 c i direktiv 77/388/EEG att varje person som — utan att lämna en uppgift som strider mot skatteintyget i kreditnotan — tar emot en kreditnota med ett högre skattebelopp än det som skall betalas på grundval av de skattepliktiga transaktionerna, anses vara en person som anger mervärdesskatt i en faktura eller jämförlig handling, och därför är ansvarig för betalningen av denna mervärdesskatt?

3. Kan mottagaren av en kreditnota under de i fråga 2 angivna omständigheterna åberopa artikel 21.1 c i direktiv 77/388/EEG, när den i kreditnotan angivna mervärdesskatten, till ett belopp motsvarande skillnaden mellan den angivna mervärdesskatten och den mervärdesskatt som skall betalas på grundval av de skattepliktiga transaktionerna, görs gällande mot mottagaren såsom skatteskuld?

(¹) EGT nr L 145, 1977, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof den 7 mars 1996 i målet mellan Hauptzollamt München och Wacker Werke GmbH & Co. KG

(Mål C-142/96)
(96/C 180/55)

Bundesfinanzhof — VII. Senat — begär genom beslut av den 7 mars 1996, som inkommit till domstolens kansli den 29 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt München och Wacker Werke GmbH & Co. KG beträffande följande fråga:

1. Skall artikel 13.2 andra meningen, andra alternativet i rådets förordning (EEG) nr 2473/86 av den 24 juli 1986 om förfarandet vid passiv förädling (. . .) (EGT nr L 212, s. 1) (vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) tolkas på så sätt att en metod för att beräkna förädlingskostnaderna endast är ändamålsenlig om det värde som därvid framkommer för de tillfälligt exporterade varorna ungefär motsvarar det inköpspris som innehavaren av tillståndet för passiv förädling har betalat eller tillverkningskostnaderna?
2. Vid nekande svar på fråga 1: Kan det inköpspris som den som företar förädlingen har betalat till innehavaren av tillståndet för passiv förädling för de varor som skall förädlas, inklusive tillägg, användas vid beräkningen av förädlingskostnaderna (1), och gäller detta även om det skulle föreligga en tulltaxeanomali där tullen för den oförädlade varan är högre än för den förädlade produkten?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 mars 1996 i målet mellan Leonhard Knubben Speditions GmbH och Hauptzollamt Mannheim

(Mål C-143/96)
(96/C 180/56)

Bundesfinanzhof — VII. Senat — begär genom beslut av den 7 mars 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 29 april 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Leonhard Knubben Speditions GmbH och Hauptzollamt Mannheim, beträffande följande fråga:

Hur skall undernummer (0904 20 i Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen 1989 och 1990 — tolkas? Syftar det i detta undernummer använda begreppet "krossade" endast på en finhetsgrad som liknar den som uppnås vid malning eller omfattar det även en produkt som skurits i bitar vilkas storlek är mellan 4 och 8 mm?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour du Travail de Bruxelles av den 25 april 1996 i målet Office National des Pensions mot M. Cirotti

(Mål C-144/96)
(96/C 180/57)

Cour du Travail de Bruxelles begär genom beslut av den 25 april 1996, vilket inkommit till domstolens kansli den 3 maj 1996, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet Office National des Pensions mot M. Cirotti, beträffande följande fråga:

Skall artiklarna 46 och 51 i förordning (EEG) nr 1408/71 (¹) tolkas så att de är tillämpliga för det fall det samtidigt föreligger en invaliditetsförmån som utbetalas enligt lagstiftningen i en medlemsstat och en förmån vid ålderdom som innebär att den make som faktiskt lever åtskilt beviljas en del av den anställdes förmån vid ålderdom, som skall utgå och utbetalas till den make som den anställda lever åtskilt från i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat, när denna tillämpning är av beskaffenhet att gynna en migrerande arbetstagare jämfört med andra arbetstagare och då det i artikel 3.1 i ovannämnda förordning föreskrivs att arbetstagare från samtliga medlemsstater skall behandlas lika?

(¹) EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova — Sezione I Civile — av den 11 april 1996 i målet mellan ICAT FOOD Srl och Amministrazione delle Finanze

(Mål C-155/96)
(96/C 180/58)

Tribunale di Genova — Sezione I Civile — har genom beslut av den 11 april 1996, vilket inkommit till Europeiska gemenskapernas domstols kansli den 7 maj 1996, i målet mellan ICAT FOOD Srl och Amministrazione delle Finanze begärt att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande beträffande frågor som är identiska med de som har ställts i de förenade målen C-47/95 m.fl. (¹).

(¹) EGT nr C 119, 13.5.1995, s. 5.

Överklagande, ingivet den 7 maj 1996 av C. Williams, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) har meddelat den 7 mars 1996 i mål T-146/94: C. Williams mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt
(Mål C-156/96 P)
(96/C 180/59)

C. Williams har den 7 maj 1996 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen), har meddelat den 7 mars 1996 i mål T-146/94: C. Williams mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Klaganden företräds av advokaten Eric Boigelot, och har uppgivet följande adress för delgivning: advokatbyrån Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. förklara att överklagandet kan upptas till prövning och är grundat och
2. följaktligen
  - a) upphäva den överklagade domen,
  - b) själv avgöra tvisten och, med bifall till klagandens ursprungliga yrkanden, ogiltigförklara beslutet av den 24 januari 1994, vilket delgivits klaganden genom stämningsman samma dag, och, i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara det underförstådda beslutet av den 23 januari 1994 att avslå klagandens klagomål av den 23 september 1994, som ingivits enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
  - c) förplikta revisionsrätten att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av gemenskapsrätten. Sökanden står fast vid de yrkanden och anmärkningar han har framfört vid förstainstansrätten⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT nr C 146, 28.5.1994, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg av den 25 april 1996 i målet mellan Raymond Kohll och Union des caisses de maladie
(Mål C-158/96)
(96/C 180/60)

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg begär genom beslut av den 25 april 1996, som inkommit till domstolens kansli den 9 maj 1996, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Raymond Kohll och Union des caisses de maladie angående följande frågor:

1. Skall artiklarna 59 och 60 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen tolkas så att de utgör hinder för bestämmelser enligt vilka betalningsansvar för ersättningsgilla prestationer förutsätter tillstånd från den försäkrades socialförsäkringsorgan om prestationen utförs i en annan medlemsstat än den stat där den försäkrade är bosatt?
2. Blir svaret på den första frågan annorlunda om syftet med bestämmelserna är att upprätthålla en läkar- och sjukhusvård som är väl avvägd och tillgänglig för alla inom ett visst område?

Avskrivning av mål C-327/93⁽¹⁾

(96/C 180/61)

Genom beslut meddelat den 29 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-327/93 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division) The Queen mot Secretary of State for the National Heritage, ex parte: 1) Continental Television BVio, 2) Continental Television plc och 3) Mark Roy Garner.

⁽¹⁾ EGT nr C 211, 5.8.1993.

Avskrivning av mål C-120/94⁽¹⁾

(96/C 180/62)

Genom beslut meddelat den 19 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-120/94: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

⁽¹⁾ EGT nr C 174, 25.6.1994.

Avskrivning av mål C-145/94⁽¹⁾

(96/C 180/63)

Genom beslut meddelat den 13 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-145/94 (begäran om förhandsavgörande av Juzgado de lo Penal no 2 de Lleida): brottmål mot José Antonio Alonso Rubio.

⁽¹⁾ EGT nr C 202, 23.7.1994.

Avskrivning av mål C-294/94⁽¹⁾

(96/C 180/64)

Genom beslut meddelat den 12 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-294/94 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Central de lo Penal de la Audiencia Nacional): Brottmål mot Luis Carlos Quintanilha.

⁽¹⁾ EGT nr C 351, 10.12.1994.

Avskrivning av mål C-310/94⁽¹⁾

(96/C 180/65)

Genom beslut meddelat den 16 januari 1996, har ordföranden på Europeiska gemenskapernas domstols andra avdelning avskrivit mål C-310/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Saintes): Garage Ardon SA, Bernard Martin — Garage Colin-Martin, Relais de Saintonge SARL och Bernard Menet SARL mot Garage Trabisco SA.

⁽¹⁾ EGT nr C 380, 31.12.1994.

Avskrivning av mål C-20/95⁽¹⁾

(96/C 180/66)

Genom beslut av den 12 mars 1996 har ordföranden vid Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-20/95 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Central de lo Penal de la Audiencia Nacional), brottmål mot Oscar Weg.

⁽¹⁾ EGT nr C 74, 25.3.1995.

Avskrivning av mål C-33/95⁽¹⁾

(96/C 180/67)

Genom beslut meddelat den 20 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-33/95 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Saint-Nazaire), Sàrl Polypières mot Directeur de services fiscaux de Loire-Atlantique.

⁽¹⁾ EGT nr C 74, 25.3.1995.

Avskrivning av mål C-230/95⁽¹⁾

(96/C 180/68)

Genom beslut av den 19 mars 1996 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-230/95: Europeiska unionens råd mot Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EGT nr C 208, 12.8.1995.

Avskrivning av mål C-256/95⁽¹⁾

(96/C 180/69)

Genom beslut meddelat den 19 mars 1996, har ordförande för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-256/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT nr C 248, 23.9.1995.

Avskrivning av mål C-318/95⁽¹⁾

(96/C 180/70)

Genom beslut meddelat den 14 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-318/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT nr C 333, 9.12.1995.

Avskrivning av mål C-374/95⁽¹⁾

(96/C 180/71)

Genom beslut meddelat den 12 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-374/95 (begäran om förhandsavgörande från Industrial Tribunal i Southampton): James Paul Barker mot Service Children's Schools.

⁽¹⁾ EGT nr C 31, 3.2.1996.

Avskrivning av mål C-381/95⁽¹⁾

(96/C 180/72)

Genom beslut meddelat den 27 mars 1996, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål C-381/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Kungariket Spanien.

⁽¹⁾ EGT nr C 31, 3.2.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 maj 1996

i mål T-19/95: Adia interim SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾*(Offentlig upphandling av tjänster — Extrapersonal — Anbud i vilket ett räknfel förekom — Motivering av avslagsbeslutet — Det föreligger inte någon skyldighet för den upphandlande myndigheten att kontakta anbudsgivaren)*

(96/C 180/73)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-19/95, Adia interim SA, med säte i Bryssel, företrätt av advokaterna Vincent Thiry, Liège, Christian Jacobs, Bremen, Hans Joachim Prieß och Klaus Heinemann, Köln, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Tom M. Gilliams, Grand-rue 47, mot Europeiska gemenskapernas kommission, (ombud: Xénophon A. Yataganas och Hendrik van Lier), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anta det anbud som sökanden hade avgett på grundval av anbudsinfördran nr 94/21/IX.C.1, om tillhandahållande av extrapersonal, vilket sänts till sökanden den 5 december 1994, samt ogiltigförklaring av kommissionens beslut, vilket sänts till sökanden den 21 december, att tilldela företagen Ecco, Gregg och Manpower det aktuella kontraktet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke, med avdelningsdirektören B. Pastor som justitiesekreterare, den 8 maj avkunnat följande dom:

1. *Talan ogillas.*
2. *Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT nr C 87, 8.4.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 14 maj 1996

i mål T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mot Europaparlamentet⁽¹⁾*(Tjänstemän — Uppsägning från tjänst — Artikel 50 i tjänsteföreskrifterna — Försvar för den berörde tjänstemannens intressen)*

(96/C 180/74)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez, tidigare tjänsteman vid Europaparlamentet, med hemvist i

Luxemburg, företrätt av advokaten Eric Boigelot, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos Louis Schiltz advokatbyrå, rue du Fort Rheinsheim 2, mot Europaparlamentet (ombud: Gregorio Garzón Clariana och Manfred Peter), angående ogiltigförklaring av beslutet om att enligt artikel 50 i tjänsteföreskrifterna säga upp sökanden från dennes tjänst, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden C. P. Briët, samt domarna B. Vesterdorf och A. Potocki, med H. Jung som justitiesekreterare, den 14 maj 1996 avkunnat följande dom:

1. *Talan avvisas, i den mån som den syftar till att förelägganden skall riktas till Europaparlamentet.*
2. *Beslutet att säga upp sökanden från hennes tjänst, vilket har sänts till sökanden genom skrivelser av den 30 november 1994 och av den 19 december 1994 från Europaparlamentets ordförande ogiltigförklaras.*
3. *Parlamentet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT nr C 137, 3.6.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 15 maj 1996

i mål T-326/94: Konstantinos Dimitriadis mot Europeiska gemenskapernas domstol⁽¹⁾*(Tjänstemän — Betygsrapport — Skadestånd)*

(96/C 180/75)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål T-326/94, Konstantinos Dimitriadis, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, bosatt i Luxemburg, företrätt av advokaten Markos Papazissis, Tessaloniki, med delgivningsadress i Luxemburg hos sökanden, boulevard Grande-Duchesse Charlotte 41, mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: Jean-Marie Stenier, Christos Komninos och Paolo Giusta), angående ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport av den 13 juli 1994, samt ersättning för påstådd skada, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden R. Schintgen samt domarna R. García-Valdecasas och J. Azizi,

med H. Jung som justitiesekreterare, den 15 maj 1996 avkunnat följande dom:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT nr C 331, 26.11.1994.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 21 maj 1996

i mål T-153/95, Raymond Kaps mot Europeiska gemenskapernas domstol (¹)

(Tjänstemän — Uttagningsprov — Uttagningskommitté — Muntligt prov — Uttagningskommitténs beslut om att inte föra upp en person på listan över godkända sökande — Motiveringsskyldighetens räckvidd — Den rättsliga prövningens räckvidd)

(96/C 180/76)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-153/95, Raymond Kaps, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol och bosatt i Schiffange, företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq och Ariane Tornel, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos fiduciaire Myson SARL, rue Glesener 1, mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: Timothy Millett) angående ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut i institutionens interna uttagningsprov nr CJ 51/93, genom vilka sökanden tilldelades ett betyg för sina skriftliga och muntliga prov som innebär att han inte kunde föras upp på listan över godkända sökande och, i den mån som det behövs, ogiltigförklaring av svarandens beslut om att inte föra upp sökanden på listan över godkända sökande i uttagningsprov nr CJ 51/93 samt av beslutet av den 15 maj 1995 av den kommitté som har till uppgift att handlägga klagomål om att avslå sökandens klagomål, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen och domarna R. García-Valdecasas samt J. Azizi, med avdelningsdirektören B. Pastor som justitiesekreterare, den 21 maj 1996 avkunnat följande dom:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära sina egna rättegångskostnader.*

(¹) EGT nr C 248, 23.9.1995.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 29 mars 1996

i mål T-24/96 R: U mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning

(96/C 180/77)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-24/96 R, U, tjänsteman vid Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, med hemvist i Berlin, företrädd av advokaten Frank Montag i Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokaten Aloyse May, Grand-rue 31, mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (ombud: advokaten Bertrand Wägenbauer), angående en talan dels om uppskov med verkställigheten av svarandens beslut att förlägga sökanden tjänstgöring till Thessaloniki, dels om interimistisk förlängning av sökandens förordnande vid kommissinens kontor i Berlin, har förstainstansrättens ordförande den 29 mars 1996 avkunnat följande beslut:

1. *Uppskov med verkställigheten enligt beslut av förstainstansrättens ordförande den 29 februari 1996 förlängs till och med den 12 april 1996. Till och med denna dag skall sökandens tjänstgöring vara förlagd till Berlin.*
2. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås i övrigt.*
2. *Beslut om rättegångskostnader skall anstå.*

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 mars 1996 av Eyckeler & Malt AG

(Mål T-42/96)

(96/C 180/78)

(Rättegångsspråk: tyska)

Eyckeler & Malt AG, Hilden (Tyskland), har den 22 mars 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Dietrich Ehle och Volker Schiller, Köln, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrån Marc Lucius, Rue Michel Welter 6, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 1995 (Az REM 5/95), samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är ett bolag som sedan flera år importerar högklassigt nötkött från Argentina (High Quality Beef/Hilton-Beef), ifrågasätter kommissionens beslut av den 20 december 1995 (REM 5/95), vilket sökanden underrättades om genom Hauptzollamt Düsseldorf och genom vilket kommissionen beslutar att inte återbetala importtull avseende "Hilton-Beef" med ursprung i Argentina om 11 422 736,45 tyska mark.

I huvudsak gör sökanden gällande att kommissionens beslut är grundat på oriktig rättsgrund. I stället för artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 är artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (Tullkodex) den riktiga rättsgrund som beslutet skulle ha grundats på.

Beslutet är resultatet av ett väsentligt förfarandefel, eftersom sökanden i detta fall under förfarandet om eftergift inte har medgivits någon omedelbar rätt att höras eller någon rätt till försvar inför kommissionen (motsvarande ett kontradiktiskt förfarande).

Kommissionen har vid tolkningen och tillämpningen av begreppet "omständigheter" i ovannämnda artikel 239 tullkodexen gjort flera allvarliga och uppenbart oriktiga bedömningar till den del kommissionen över huvudtaget har bedömt de argument som framförts i ansökan och motiverat sitt avslagsbeslut. I synnerhet har kommissionen inte bedömt eller felaktigt bedömt försummelserna från den behöriga argentinska myndighetens/regeringens sida i egenskap av garant för systemet vid beviljande och kontroll av äkthetsintyg i Argentina samt kommissionens egen försummelse i samband med genomförandet och övervakningen av de gemensamma tullkvoterna inom gemenskapen. Genom dessa försummelser möjliggjordes förfalskningen av äkthetsintygen redan före år 1991. Sökanden skall i egenskap av importör inte behöva svara för någon risk som endast har kunnat uppkomma på grund av dessa försummelser och som sökanden står maktlös inför.

Beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, då kommissionen, som enligt en fullmakt från rådet har givits möjlighet att gentemot Argentina företa en minskning av kvoten för Hilton-Beef på grund av de mängder som har importerats med förfalskade äkthetsintyg, endast delvis har utnyttjat denna möjlighet. Enligt proportionalitetsprincipen får kommissionen inte belasta sökanden i egenskap av godtroende importör med alltför höga importtullar om det inte är befogat och nödvändigt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 1996 av bolaget Oleifici Italiani SpA

(Mål T-44/96)

(96/C 180/79)

(Rättegångsspråk: italienska)

Bolaget Oleifici Italiani SpA, med säte i Ostuni (BR), Italien, har den 26 mars 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti i Neapel, och har uppgivit följande adress för delgivning: Place du Grand Sablon 36, Bryssel.

Sökandena yrkar att rätten skall

- delvis ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelse av den 16 januari 1996 (ärende nr VI/003107) från M. Jaquot, direktör vid Generaldirektorat VI — Jordbruk (GD VI), Direktorat G — Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), i den del beslutet utgör en vägran att betala ersättning till Oleifici Italiani för vissa skador som vållats av kommissionen genom försenat ianspråkstagande av partier av olivolja som upphandlats genom ett anbudsförfarande med stöd av förordning (EG) nr 2494/94 av den 14 oktober 1994⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att utge ersättning för den skada som sökanden har lidit till följd av kommissionens ovannämnda, påstått rättsstridiga handlingssätt, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Inom ramen för ett anbudsförfarande avseende leverans av olivolja till befolkningen i Georgien och Armenien på grund av förordning (EG) nr 2494/94, tilldelade kommissionen sökanden ett kontrakt avseende leverans av tre av de partier av olivolja som var föremål för förfarandet. Efter att ha tilldelats kontraktet fullgjorde sökanden samtliga sina skyldigheter avseende leveransen i fråga. Det därpå följande ianspråkstagandet av varornas drabbades av ett flertal förseningar på grund av kommissionens försumliga organisation av lastning och transport av varorna. Sökanden begärde genom en skrivelse av den 22 maj 1995 ersättning för liden skada (stilleståndersättning avseende fordon, kostnader för lagring och försäkring, kostnad för bankgaranti samt skada avseende utebliven användning av motsvarande kreditförbindelser) med ett totalt belopp om 1 062 880 216 italienska lire. Till följd av denna begäran om skadestånd erhöll sökanden den 29 september 1995 en kreditnota från kommissionen på 444 908 307 lire. Genom en skrivelse av den 16 januari 1996 översände kommissionen till sökanden en förteckning över vilka kostnader som den hade accepterat att ersätta.

Sökanden framhåller att tvisten mellan den och kommissionen huvudsakligen gäller en fråga om skadestånd. Sökanden anser nämligen att det försenade ianspråkstagandet av oljan har förorsakat inte enbart de skador som i det aktuella fallet har godtagits av kommissionen, utan även senare uppkomna och mycket betydande skador, vilka kommissionen rättsstridigt har underlåtit att beakta. Kommissionen har närmare bestämt inte godtagit a utebliven vinst till följd av att sökanden inte har kunnat disponera över de säkerheter som lämnats till förmån för kommissionen, vilka varit bundna under hela den period som den rättsstridiga förseningen varat, b de lagstadgade räntor och den penningvärdesförsäkring som uppkommit efter den tidpunkt då de av sökanden lidna skadorna uppstod. Efter att förgäves ha försökt att uppnå en överenskommelse med kommissionen såg sig den sistnämnda därför tvungen att väcka talan enligt artiklarna 178 och 215 i Romfördraget för att erhålla full ersättning för dessa skador.

Sökanden hävdar desutom att kommissionens vägran att godta vissa av de åberopade skadorna har konkretiserats i ett beslut av institutionen, vilket har översänts till sökanden genom den ovannämnda skrivelsen av den 16 januari 1996. Sökanden har därför ansett det vara lämpligt att även väcka talan enligt artikel 173 i fördraget för att få detta beslut (delvis) ogiltigförklarat. Sökanden anser att begränsningen av vilka skadeposter som godkänns, inte framstår som befogad av något giltigt objektivt skäl. Kommissionen har i det aktuella fallet i själva verket gjort en uppenbart oriktig bedömning. Av detta följer att kommissionen, genom att vägra att godta vissa av de skador som sökanden har lidit, har gjort sig skyldig till maktmissbruk som medför att beslutet är ogiltigt.

(¹) EGT nr L 265, 15.10.1994.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 27 mars 1996 av Whirlpool Sweden AB och Whirlpool SMC Microwave Products Co, Ltd

(Mål T-46/96)

(96/C 180/80)

(Rättegångsspråk: engelska)

Whirlpool Sweden AB och Whirlpool SMC Microwave Products Co, Ltd, har den 27 mars 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökandena företräds av Onno W. Brouwer och Pierre Larouche och har uppgivit följande adress för delgivning: Adokatbyrån Loesch & Wolter, rue Goethe 11, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EG) nr 5/96 av den 22 december 1995 om införande av

en slutgiltig antidumpningstull på import av mikro-vågsugnar med ursprung i Kina, Sydkorea, Malaysia och Thailand och om slutligt uttag av den tillfälliga tullen i den mån som denna är tillämplig på sökandena, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 7 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som är två företag bildade enligt svensk respektive Hong-Kong rätt och som ingår i den multinationella Whirlpoolgruppen — en världsledande tillverkare och marknadsförare av hushållsapparater — har ifrågasatt förordning (EG) nr 5/96 (ovannämnda förordning) på följande grunder:

Åsidosättande av den grundläggande antidumpningsförordningen och antidumpningskodexen

Sökandena gör i detta gällande att något orsakssamband mellan import från de berörda länderna och en skada som åsamkats gemenskapsindustrin inte kan påvisas. Om ett sådant samband ändå skulle anses föreligga, borde gemenskapsinstitutionerna ha företagit en undersökning. Efter- som ingen undersökning har företagits, måste gemenskapsinstitutionerna anses ha åsidosatt artiklarna 4.1 och 13.3 i den grundläggande förordningen och artiklarna 3.5 och II.1 i antidumpningskodexen.

Genom att underlåta att genomföra en vederbörlig undersökning har gemenskapsinstitutionerna följaktligen tillämpat de lagfästa bestämmelserna för en bedömning av orsakssambandet felaktigt. I vart fall skulle hänsyn ha tagits till Whirlpools resultat i samband med bestämningen av skadan.

Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

Gemenskapsinstitutionerna har åsidosatt väsentliga formföreskrifter genom att åsidosätta rätten till ett försvar och rätten att höras i samband med det förfarande som ledde fram till antagandet av den omtvistade förordningen.

Maktmissbruk

Gemenskapsinstitutionerna har missbrukat sin makt genom att underlåta att utöva sina befogenheter på ett rättvist och opartiskt sätt och iakttagande av processuella rättigheter och allmänna gemenskapsrättsliga principer.

Åsidosättande av artikel 190 i Romfördraget

Artikel 190 i Romfördraget har åsidosatts såtillvida att den motivering som gemenskapsinstitutionerna har avgivit är oriktig, ofullständig och motstridig och således gör det omöjligt att få reda på de riktiga och fullständiga skälen till deras beslut.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 1996 av Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs (SDDDA)

(Mål T-47/96)

(96/C 180/81)

(Rättegångsspråk: franska)

Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs, (SDDDA), med säte i Beaucaire (Frankrike), har den 28 mars 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Olivier Girard, Nîmes (Frankrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att kommissionen har underlåtit att ge ett tydligt svar avseende problemet med tillämpningen av direktiven 92/49/EEG och 92/96/EEG med hänsyn till det lagfästa franska socialförsäkringsmonopolet inom området för "annan direkt försäkring än livförsäkring" och "livförsäkring", samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden klandrar kommissionen för att den inte har fullföljt det klagomål som sökanden har anfört mot franska staten avseende ett åsidosättande av bestämmelserna i direktiven 92/49/EEG och 92/96/EEG. I dessa direktiv uppställs principen om ett avskaffande av alla monopol inom området för annan direkt försäkring än livförsäkring och livförsäkring och enligt dem är det tillåtet för varje försäkringsgivare som är etablerade inom gemenskapen att erbjuda täckning för alla typer av risker.

Sökanden gör gällande att de franska myndigheterna systematiskt vägrar att tillämpa dessa båda direktiv och att den franska statsmakten, i syfte att bevara det monopol som det lagfästa systemet på området utgör, har antagit lag 95/116 av den 4 februari 1995 om vissa bestämmelser av social beskaffenhet, i vars artikel 43 föreskrivs fängelsestraff samt böter för den som "uppmänar enskilda att vägra . . . ansluta sig till ett socialförsäkringsorgan". Sökanden drar därav slutsatsen att Frankrike vill bevara monopolsystemet intakt.

Enligt sökanden har kommissionen begränsat sig till att besvara sökandens klagomål med att påstå att direktiven i fråga inte gäller de lagfästa socialförsäkringssystemen och har som förevändning för att befria sig från sin motiveringskyldighet hänvisat till en begäran om förhandsavgörande som är anhängig vid domstolen (mål C-238/94).

Talan väckt mot Europeiska unionens råd av Acme Industry Co, Ltd den 29 mars 1996

(Mål T-48/96)

(96/C 180/82)

(Rättegångsspråk: engelska)

Acme Industry Co, Ltd har den 29 mars 1996 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Jacques H. J. Bourgeois, advokat i Bryssel, Baker & McKenzie, och har uppgivit följande adress för delgivning: Advokatbyrån Loesch & Wolters, rue Goethe 11; Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara förordning (EG) nr 5/96 i den mån som den är tillämplig på Acme Industri Company Ltd, samt
- förplikta rådet att ersätta rättegångskonstnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är ett privat företag till 65 procent ägt av det japanska holdingsbolaget Nisshin Industry Co Ltd och vars enda verksamhet är knuten till tillverkning av mikrovågsgugnar, har ifrågasatt rådets förordning (EG) nr 5/96 om införande av en slutgiltig antidumpingstull på import av mikrovågsgugnar med ursprung i Kina, Sydkorea, Malaysia och Thailand och om slutligt uttag av den tillfälliga tullen.

Yrkandet bygger på följande grunder:

- Åsidosättande av förordning (EEG) nr 2423/88 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (den grundläggande förordningen) genom att rådet och kommissionen har vägrat att beräkna det konstruerade värdet med beaktande av exportörens försäljningsresultat inom samma affärssektor i exportlandet (Japan).
- Åsidosättande av den allmänna principen om icke-diskriminering genom att använda det koreanska exportföretagets försäljningskostnader, allmänna- och administrativa kostnader samt vinster för att beräkna det konstruerade normalvärdet för ACME:s produkter, trots att det koreanska exportföretaget har en avsevärt annorlunda kommersiell uppbyggnad.
- Rådet skulle ha tillämpat den begränsning som föreskrivs i artikel 2.6 i förordning (EG) nr 3283/94 för att avgöra storleken av det vinstbelopp som skulle ingå i beräkningen av det konstruerade normalvärdet. Även om förordningen enligt dess uttryckliga ordalydelse ännu inte var tillämplig är det en allmän rättviseringsprincip att tillämpa en bestämmelse som tekniskt sett ännu inte har trätt i kraft i den mån som den i jämförelse med tidigare gällande bestämmelse är mindre betungande för den enskilde. Alternativt kunde rådet ha tolkat förordning (EEG) nr 2423/88 mot bakgrund av artikel 2.2.2 i den *antidumpningskodex* som antagits i samband med Uruguayrundan.

- Den omtvistade förordningen är inte tillräckligt motive-rad såtillvida att rådet inte har beaktat sökandens argument som bygger på den samarbetande thailändska tillverkarens begäran att normalvärdet för Thailand skall beräknas på grundval av det försäljningsresultat som denna tillverkares anknutna bolag har gjort på den japanska marknaden.
- Den grundläggande förordningen har åsidosatts genom att normalvärdet och exportpriset har jämförts, vilket strider mot artikel 2.9 ii a i denna förordning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 april 1996 av Primex Produkte Import-Export GmbH & Co KG, Gebr. Kruse GmbH och Interporc Im- und Export GmbH

(Mål T-50/96)

(96/C 180/83)

(Rättegångsspråk: tyska)

Primex Produkte Import-Export GmbH & Co KG, Bad Hamburg (Tyskland), Gebr. Kruse GmbH, Hamburg (Tyskland), och Interporc Im- und Export GmbH, Hamburg (Tyskland), har den 12 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Georg M. Berrisch, Bryssel, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokat Guy Harles, advokatbyrån Arendt & Medernach, Rue Mathias Hardt 8-10, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 1996 riktat till Förbundsrepubliken Tyskland i ärendena REM 8/95, 11/95 och 12/95 (KOM(96) 180 slutlig) såvitt det berör sökandena, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet har kommissionen beslutat att sökandenas ansökningar som Tyskland enligt artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 har förelagt kommissionen avseende eftergift av importtull skall avslås. Dessa ansökningar gällde import av högklassigt nötkött av så kallad "Hilton-kvalitet" från Argentina för vilket tullmyndigheterna hade erhållit förfalskade äkthetsintyg från de behöriga argentinska tullmyndigheterna.

Den första grunden

Beslutet vilar på oriktig rättsgrund. Den riktiga rättsgrunden är artikel 239 i tullkodexen och inte artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79.

Den andra grunden

Kommissionen har felaktigt antagit att förutsättningarna för tullbefrielse enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79 inte var uppfyllda.

Kommissionen har gjort flera allvarliga fel vid kontrollen och övervakningen av importen inom Hilton-kvoten och först dessa fel har gjort det möjligt att importera mot uppvisande av förfalskade äkthetsintyg i den omfattning som nu har konstaterats och under en tid om två år. Kommissionen har missbedömt omfattningen av sitt felaktiga uppträdande och de rättsliga konsekvenserna härav i det ifrågasatta beslutet.

Den tredje grunden

Kommissionen har brutit mod väsentliga formföreskrifter, eftersom den vid sammanträdet mellan medlemsstaternas sakkunniga den 4 december 1995 inte gav Tysklands företrädare tillfälle att ta ställning muntligen.

Den fjärde grunden

Kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar, eftersom den inte har givit sökanden en direkt möjlighet att yttra sig. Kommissionen är förpliktad att göra detta även om reglerna för förfarandet i tullkodexen inte innehåller någon föreskrift om att sökanden skall delta direkt i förfarandet vid kommissionen.

Den femte grunden

Det ifrågasatta beslutet strider slutligen mot artikel 190 i Romfördraget, eftersom det är otillräckligt motiverat.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 12 april 1996 av Miwon Co Ltd

(Mål T-51/96)

(96/C 180/84)

(Rättegångsspråk: engelska)

Miwon Co Ltd har den 12 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Jean-François Bellis, från Van Bael & Bellis, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrån Loesch & Wolters, rue Goethe 11, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 81/96 av den 19 januari 1996 om införande av slutgiltig antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i bland annat Republiken Korea, i den mån som den innebär att sökanden åläggs en slutgiltig antidumpningstull och att en preliminär antidumpnings-tull skall uttas på produkter som sökanden exporterar, samt

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, ett bolag med begränsat ansvar som bildats i enlighet med Republiken Koreas rätt, tillverkar ett brett sortiment av matvaror och kemiska produkter, bland annat mononatriumglutamat ("MSG"), en produkt som används som smakförbättringsmedel i matvaror. Den 3 november 1995 väckte bolaget talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1754/95 om en preliminär antidumpningstull på import av natriumglutamat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea, Taiwan och Thailand⁽¹⁾. Den rättsakt som i ifrågasätts i förevarande ansökan är rådets förordning (EG) nr 81/96⁽²⁾ om införande av slutgiltig antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien, Sydkorea och Taiwan.

De grunder på vilka den ifrågasatta förordningen bestrids kan sammanfattas på följande sätt:

1. Rådet har felaktigt fastställt sökandens dumpningsmarginal och därigenom sökandens antidumpningstull, eftersom den har fastställt sökandens exportpris på grundval av artiklarna 2.8 b och 7.7 b i antidumpningsförordningen i stället för att uteslutande tillämpa artikel 2.8 a.
2. Rådets slutsats att importen från de länder som var föremål för undersökningen, beaktad separat, hade fortsatt att vålla gemenskapsindustrin väsentlig skada, innehåller grundläggande motsägelser.

⁽¹⁾ T-208/85, EGT nr C 351, s. 19.

⁽²⁾ EGT nr L 15, 20.1.1996, s. 20.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 1996 av företaget Sogecable SA

(Mål T-52/96)

(96/C 180/85)

(Rättegångsspråk: spanska)

Företaget Sogecable, SA har den 16 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, som har säte i Madrid, företräds av advokaterna Santiago Martínez Lage och Rafael Allendesalazar Corcho, Madrid, vilka har uppgett följande adress för delgivning: advokaten Aloyse May, Grand-rue 312, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut av kommissionen som förekommer i skrivelserna av den 6 och 7 februari 1996, av

vilka den första har riktats till sökanden och den andra till Tribunal de Defensa de la Competencia de España och som offentliggjorts genom den förklaring som talesmannen för den kommissionsledamot som ansvarar för konkurrenspolitiken har avgett den 8 februari samma år, i det att kommissionen anser att det uppkommer en företagskoncentration med gemenskapsdimension vid det gemensamma övertagandet av kontrollen av företaget Cablevision, SA, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar att den 26 juli 1995 undertecknade Telefónica de España, SA och dess dotterbolag Telecartera, SA, å ena sidan, och Sociedad de gestión de cable, SA och Sociedad de televisión Canal Plus, SA (två företag som sedan januari 1996, utgör ett enda företag, vilket sedan mars samma år heter SOGECABLE), å andra sidan, avtal om omvandling av Sociedad General de Cablevisión, SA till en gemensam företagskoncentration, som skulle utföra tjänster inom television och andra multimediaområden åt de lokala kabelföretagen, dock inte telekommunikationstjänster. Eftersom dessa avtal förutsatte ekonomisk koncentration, undersökte de berörda företagen om det rörde sig om en koncentration med gemenskapsdimension i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 4064/89. Efter att ha analyserat de relevanta omständigheterna kom de fram till att koncentrationen hade en nationell dimension, varför de föll utanför tillämpningsområdet för förordningen. Kommissionen bedömde däremot att upprättandet av Cablevisión hade gemenskapsdimension.

Det är detta beslut som är föremål för talan i detta mål, vilken grundas på att artikel 5.4 i förordning (EEG) nr 4064/89 skulle ha överträtts.

Enligt sökanden har kommissionen i sak resonerat på följande sätt: Sogecable styrs av två av dess aktieägare gemensamt, nämligen Prisa (Promotora de Informaciones SA) och Canal Plus Frankrike (Canal Plus, Société anonyme); följaktligen skall med tillämpning av artikel 5.4 i förordning (EEG) 4064/89 omsättningen för Prisa och för Canal Plus Frankrike läggas till omsättningen för Sogecable. Av denna summa framgår att koncentrationen har gemenskapsdimension.

Sökanden hävdar att i förhållande till Sogecable befinner sig endast Prisa i en sådan situation som avses i artikel 5.4 i förordningen, närmare bestämt i sista stycket, (det företaget har rätt att leda företagets verksamhet) men att detta inte är fallet med Canal Plus Frankrike. Vad som i själva verket sker är att kommissionen, i beslutsskäl, i stället för att tillämpa de klara, begränsande och formella kriterier som anges i artikel 5.4, försöker tillämpa de vagare, mer obestämda och materiella kriterier som anges i artikel 3.3 och som inte syftar till att fastställa om åtgärden har en gemenskapsdimension, utan endast till att avgöra om en åtgärd skall betraktas som företagskoncentration. Genom att göra detta

har kommissionen överträtt artikel 5.4, vilken är den enda artikel som är tillämplig i detta fall.

I andra hand hävdar sökanden att även om man rent hypotetiskt godtar att Sogecable, som kommissionen hävdar, är "gemensamt kontrollerat" av Prisa och Canal Plus Frankrike, så har Prisa och Canal Plus Frankrike inte tillsammans någon av de befogenheter och rättigheter som avses i artikel 5.4 b. Vidare hävdar sökanden att även om de tillsammans skulle ha de befogenheter och rättigheter som avses i artikel 5.4 b så skall deras omsättning enligt artikel 5.4 c inte läggas till Sogecables omsättning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 1996 av Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale och Philippe de Villiers

(Mål T-53/96)

(96/C 180/86)

(Rättegångsspråk: franska)

Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale, båda med säte i L'Isle Jourdain (Frankrike) och Philippe de Villiers med hemvist i Les Aubretières (Frankrike) har den 16 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Alexandre Varaut, Paris.

Sökandena yrkar, att rätten skall

- fastställa att kommissionen enligt artiklarna 178 och 215 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen är ansvarig för uppkommen skada till följd av att kommissionen underlåtit att genomföra åtgärder till skydd för folkhälsan då den bovina spongiforma encefalopatin (BSE), kallad "galna ko-sjukan", började uppträda,
- besluta att Europeiska unionen skall utge en symbolisk ersättning om en 1 franc till Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale och Philippe de Villiers för den ideella skada dessa lidit därav, och
- utse en lämplig sakkunnig för att fastställa vilken skada som medlemmerna i Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale och i Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale har lidit.

Grunder och huvudargument

Sökandena förebrår kommissionen för att, inom ramen för sin övervakning av handeln mellan medlemsstaterna, folk-

hälsan och konsumentskyddet, inte ha genomfört ändamålsenliga åtgärder till skydd för folkhälsan när den bovina spongiforma encefalopatin (BSE), kallad "galna ko-sjukan" började uppträda. Sökandena understrycker att de handlingar som kommissionen har vidtagit sedan år 1988 för att förhindra spridningen av BSE, och eventuellt Creutzfeldt-Jacobs sjukdom, bör anses som otillräckliga med hänsyn till det utförelseförbud som hastigt beslutades av kommissionen, som emellertid idag inte har tillgång till någon annan information om de möjliga riskerna än man hade tidigare. Sökandena understryker att kommissionens ansvar inträder i den utsträckning som man har brutit mot proportionalitetsprincipen och gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna vilket har gett upphov till risker för folkhälsan och konsumenterna samt en uppenbar inverkan på handeln med nötboskop inom Europeiska gemenskapen.

Även om det första kända fallet av galna ko-sjukan inträffade år 1986 på en lantgård i Kent i Storbritannien, och trots det stora antalet konfidentiella eller offentliga vetenskapliga rapporter eller tidningsartiklar om riskerna för spridning av BSE och om risken för överföring till människan, har kommissionen, under förevändning att det inte föreligger någon vetenskaplig säkerhet, inte företagit den enda åtgärd som var nödvändig med hänsyn till riskerna för folkhälsan, nämligen ett totalt exportförbud och eventuellt slakt av boskapsbesättningarna.

Sökandena anser att kommissionen har underlåtit att fullgöra sin plikt att kontrollera och övervaka handeln inom gemenskapen. Sökandena har till följd av denna underlåtenhet lidit en ideell skada för vilken de yrkar ersättning. Några av sökandena gör gällande att det föreligger en materiell skada vars omfattning skall fastställas under rättegången.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 1996 av bolagen Oleifici Italiani SpA och F.Ili Rubino Industrie Olearie SpA

(Mål T-54/96)

(96/C 180/87)

(Rättegångsspråk: italienska)

Bolaget Oleifici Italiani SpA, med säte i Ostuni (BR, Italien), och bolaget F.Ili Rubino Industrie Olearie SpA, med säte i Bari (Italien), har den 17 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti i Napoli, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrå Tizzano, Place du Grand Sablon 36, Bryssel.

Sökandena yrkar att rätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelse av den 7 februari 1996 (ärende nr VI/00513) från G. Legras,

generaldirektör för Generaldirektorat VI — Jordbruk (GD VI), Direktorat G — Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), i vilket det beslutades att alla betalningar avseende lagring av olivolja avseende regleringsåren 1991/92 och 1992/93 skulle stoppas,

- förplikta kommissionen att utge ersättning för den skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens påstått rättsstridiga handlingsätt, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena är sedan några år tillbaka registrerade i Albo degli Assuntori (en förteckning över leverantörer) hos Azienda per gli Interventi nel Mercato Agricolo (Byrån för intervention inom jordbrukssektorn, nedan kallad "AIMA"). De utför i den egenskapen transaktioner för genomförande av interventionsåtgärder på marknaden för olivolja i enlighet med gemenskapsreglerna. Sökandena har under regleringsåren 1991/92 och 1992/93 levererat 16 653 566 ton jungfruolja. Vid lagringen av oljan utförde AIMA de kontroller och analyser som föreskrivs i gemenskapsreglerna. Efter att ha konstaterat att den lagrade oljan helt och hållet uppfyllde gemenskapskraven började AIMA på sedvanligt sätt att betala ut ersättning härför till ägarna av denna olja.

I november 1993 beslutade direktoratet EUGFJ vid GD VI vid kommissionen att inleda en allmän granskning av olja som är föremål för intervention i Italien.

I samband med granskningen togs stickprover av oljan, vilka skickades till ett spansk laboratorium för analys. Vid analysen framkom att den undersökta oljan uppvisade värden som, med undantag för vaxvärdet, helt och hållet motsvarade de krav som ställdes i gemenskapsbestämmelserna. Laboratoriet ansåg emellertid, med hänsyn till den avvikelser som framkommit beträffande vaxvärdet, att det fanns olja från pressrester i det undersökta provet. Med beaktande av de italienska myndigheternas invändningar och krav biföll kommissionen en begäran om att vidta en kontrollanalys vid ett italienskt laboratorium. De anmärkningar som framställdes av kommissionen avseende den ifrågasatta oljans påstått avvikande egenskaper medförde dock att de belopp som leverantörerna var berättigade till inte kunde betalas ut.

I slutet av mars 1995 inledde en italiensk domstol en granskning av oljan i fråga samt förordnade bland annat att den skulle tas i beslag. I juni 1995 skickade en av sökandena tre prover av olivoljan i de beslagtagna behållarna till det spanska laboratoriet. Av den andra analysen som detta laboratorium utförde framgår att när samtliga andra värden uppfyller de krav som ställs, innebär en vaxhalt som är högre än gränsvärdet inte i sig att det finns olja från

pressrester (och att det därför skett en otillåten blandning). Denna halt kan i stället hänföras till en kemisk process som är fullt naturlig och som beror på att oljan blir äldre. Det spanska laboratoriets slutsatser stöds till fullo av de resultat som framkommit vid den granskning som begärts av den italienska domstolen.

Till följd av resultaten från dessa senare analyser bekräftade kommissionen att intervention fick ske beträffande oljan i fråga (skrivelse till AIMA från direktören för GD VI av den 2 oktober 1995, skrivelse till AIMA från generaldirektören för GD VI av den 23 november 1995 och skrivelse från direktören för GD VI av den 6 februari 1996). Trots kommissionens entydiga ställningstagande uppmanade generaldirektören för GD VI genom en skrivelse av den 7 februari 1996 medlemsstaten att föranstalta om en ytterligare analys vid ett fristående laboratorium av de prover som EUGFJ hade i sin besittning, underrätta de berörda parterna härom samt stoppa allt ställande av säkerhet och alla utbetalningar avseende oljan i fråga under den tid granskningen pågick. Till följd av detta handlande väckte sökandena den förevarande talan.

Sökandena gör gällande att skrivelsen av den 7 februari 1996, i den del den innebär ett åläggande att just stoppa utbetalningar och ställande av säkerhet som hänför sig till oljan i fråga, utgör en retroaktiv återkallelse av en lagenlig rättsakt som ger enskilda rättigheter eller förmåner. En sådan återkallelse skall enligt en fast rättspraxis anses strida mot de allmänna rättsprinciper som stadgas i gemenskapens rättsordning och särskilt mot den grundläggande principen om skydd för förvärvade rättigheter. Även om det bortses från den överträdelsen menar sökandena att de nämnda skrivelserna från kommissionen av den 2 oktober och den 23 november 1995 var sådana rättsakter som gav upphov till åtminstone den berättigade uppfattningen hos sökandena att den olja de hade i sin besittning uppfyllde gemenskapskraven och att betalning skulle erläggas härför. Kommissionens därpå följande, oväntade och omotiverade helomvändning framstår därför klart stå i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar, vilken vid upprepade tillfällen har fastslagits i gemenskapens rättspraxis. Sökandena anser dessutom att kommissionen, genom att besluta att stoppa utbetalningarna har gjort sig skyldig till maktmissbruk och en uppenbart oriktig bedömning av väsentliga faktiska omständigheter. Sökandena framhåller slutligen att kommissionen inte har uppfyllt de krav som följer av proportionalitetsprincipen, eftersom den i skrivelsen av den 7 februari 1996 har begärt stopp för betalningar inte bara avseende "ifrågasatta" oljepartier utan även avseende oljepartier beträffande vilka man inte funnit någon som helst avvikelse av vaxvärdet.

Sökanden yrkar även, i enlighet med artiklarna 178 och 215 i fördraget, ersättning för den skada (lidna kostnader och utebliven vinst) som vållats av kommissionens kritiserade handlingsätt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 1996 av Alberto Maccaferri

(Mål T-56/96)

(96/C 180/88)

(Rättegångsspråk: franska)

Alberto Maccaferri, med hemvist i Bologna (Italien), har den 22 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätten mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, Bryssel, och har uppgivit följande adress för delgivning: Fiduciaire Myson SARL, rue Glesener 1, Luxemburg.

Sökanden har yrkat att rätten skall

- ogiltigförklara beslutet att inte utse sökanden till den tjänst som var föremål för urvalsförfarande 62T/XXIII/93 för att tillsätta en tillfällig tjänst i lönegrad A 5/A 4 vid GD XXIII "Företagspolitik, handel, turism och näringsdrivande föreningar",
- ogiltigförklara beslutet att föra över budgetposten för en tillfällig tjänst på nivå A 5/A 4 vid GD XXIII till ett annat generaldirektorat och ersätta budgetposten med en tillfällig tjänst i kategori B,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut att inte utse honom till den tjänst i lönegrad A 5/A 4 vid GD XXIII, som avses i meddelande om urvalsförfarande 62T/XXIII/93, trots att han var inskriven på förteckningen över godkända sökande. Genom meddelande från direktören för direktorat B "Gemenskapsåtgärder till förmån för företagen", har generaldirektören för GD XXIII uppmanats att "vidta nödvändiga åtgärder" för att han skall kunna rekryteras så snart som möjligt. Denna uppmaning har inte följts.

Sökanden erinrar om att han inträdde i tjänst vid kommissionen år 1993 som extraanställd och att han, när hans anställning som extraanställd gick ut, rekryterades av ett privatföretag för att ställas till förfogande för GD XXIII vid kommissionen för att utöva samma arbete som han utövade som extraanställd.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder:

- *Åsidosättande av reglerna om tillsättning av lediga tjänster och motiveringsskyldigheten.* I det omtvistade förfarandet har tillsättningsmyndigheten bytt ut budgetposten för den tjänst som var föremål för tillsättningsförfarandet i fråga mot en budgetpost för en tillfällig

tjänst i lönegrad B 1 vid ett annat generaldirektorat, och varken sökanden eller någon annan godkänd sökande har underrättats om detta byte eller givits klara, precisa och kompletta upplysningar som motiverar detta byte. Sökanden tillägger att i den mån som tillsättningsmyndigheten har organiserat det ovan nämnda urvalsprovet för att tillsätta en viss tjänst i lönegrad A 5/A 4 vid GD XXIII, innebär detta ett åsidosättande av reglerna för tillsättning av lediga tjänster, eftersom svaranden i detta fall har avvikit från regeln om att denna skulle tillsätta tjänsten genom att utnämna en sökande som är upptagen på den förteckning över godkända sökande som uttagningskommittén har upprättat.

- *Maktmissbruk*, i det att det verkliga motivet till bytet av omtvistade tjänsterna enligt sökanden var att till den tillfälliga tjänsten i lönegrad B 1 rekrytera en redan utvald sökande, medan tjänstens intresse gjort att kommissionen har ingått ett tjänsteavtal med ett privatföretag för att sökanden skall ställas till kommissionens förfogande.
- *Åsidosättande av berättigade förväntningar.* Sökanden och övriga godkända sökande från urvalsprovet 62/XXIII/93 kunde med rätta förvänta sig att tjänsten skulle tillsättas genom att en av dem rekryterades.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 1996 av Livio Constantini

(Mål T-57/96)

(96/C 180/89)

(Rättegångsspråk: italienska)

Livio Constantini, tjänsteman vid kommissionens teknisk-vetenskapliga enhet, tjänstgörande vid Internationella atomenergieorganet i Wien, har den 22 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Giuseppe Marchesini, patrocinate vid Corte di Cassazione della Repubblica Italiana, och har valt följande adress för delgivning: advokatbyrån Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall

- ogiltigförklara det beslut genom vilken sökanden i föreliggande fall nekats utbetalning av flyttningsbidrag och traktamente,
- fastställa att kommissionen till sökanden skall utbetala det belopp som denne har rätt till enligt artiklarna 5 och 10 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna, det vill säga det belopp han är berättigad till i enlighet med artikel 38 i tjänsteföreskrifterna,

- till beloppet lägga en ränta om åtta procentenheter som skall beräknas från dagen för ansökan och till dess betalning sker,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionens teknisk-vetenskapliga enhet vid kommissionens forskningscentrum i Ispra, hävdar att vägran att utbetala flyttningsbidrag och traktamente sedan han återvänt efter en tids utplacering vid Internationella atomenergiorganet i Wien är rättsstridig. Det omstridda beslutet grundas på bedömningen att den berörde varken skulle ha haft problem med att återinlemmas i sin ursprungsmiljö eller ha behövt flytta, då han återvänt till den egna bostaden i Italien.

Enligt sökanden hänvisas i tjänsteföreskrifternas bestämmelser om bosättningsbidrag entydigt till den objektiva omständigheten att den berörde varit tvungen att byta bostadsort för att rätta sig efter bestämmelser i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna. Enligt denna ställs inget annat krav och tas inga andra omständigheter i beaktande.

Rättspraxis har förvisso klargjort tillämpningsområdet för föreskrifternas bestämmelser, men detta har skett inom ramen för situationer som utmärkts av att rekvisit faktiskt inte har uppfyllts (om det inte skett något byte av bostadsort eller familjemedlemmarna inte har flyttat, förflyttning skett på egen begäran och i eget intresse etc.) eller rentav av åtgärder som varit lagstridiga. Detta är inte av intresse för föreliggande fall, då i överensstämmelse med reglerna den berörde och dennes familj förflyttats utomlands, bostaden varit belägen i Österrike och den berörde återinträtt i tjänst i Italien.

Vad beträffar återvändandet till bostaden i Italien, har detta inneburit en faktisk ekonomisk uppoffring för den sökande som — dels p.g.a. att skulle återkomsten vara säker, dels p.g.a. de rättsliga svårigheterna att återkräva bostaden i Italien om denna väl hyrts ut — har varit tvungen att under hela perioden i fråga bära finansiella och driftskostnader för två bostäder.

Vad beträffar vägran att utbetala traktamente, hävdar sökanden att utbetalningen av sådant traktamente grundar sig på samma förutsättning som nämnts ovan, det vill säga att tjänstemannen bytt bostad för att rätta sig efter kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna. Den enda skillnaden gentemot flyttningsbidraget består i det faktum att traktamente utbetalas fram till den "eventuella" flytten, eller under en period om högst sex månader. Skillnaden är således endast tidsmässig.

Talan mot Europaparlamentet väckt den 25 april 1996 av Jean-Louis Burban
(Mål T-59/96)
(96/C 180/90)

(Rättegångsspråk: franska)

Jean-Louis Burban, med hemvist i Paris, har den 25 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Jean-Pierre Spitzer, Paris, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrå Aloyse May, Grand-rue 31, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- tillerkänna honom skadestånd med ett belopp om 100 000 ecu för den ekonomiska skada och 100 000 ecu för den ideella skada som sökanden har lidit, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden, tjänsteman i lönegrad A4 vid Europaparlamentet, yrkar ersättning för den ideella och ekonomiska skada som han har lidit på grund av att hans betygsrapporter för åren 1991–1992 och 1993–1994 har upprättats för sent.

Enligt sökanden har svaranden inte bara åsidosatt principen om att betygsrapporter skall upprättas regelbundet med jämna mellanrum, utan den har också underlåtit att vidta andra åtgärder som skulle ha kunnat kompensera frånvaron av betygsrapport vid jämförelsen av de sökande tjänstemännens meriter.

Sökanden framhåller i detta hänseende att den enda rapport som finns, avseende år 1989, kan ifrågasättas. Det är på grundval av denna rapport som tillsättningsmyndigheten har prövat samtliga sökandens ansökningar från och med år 1990. Den förre direktören för informationskontoret för Frankrike vid svarandestitutionen har vid upprättandet av denna rapport missbrukat sin behörighet att sätta betyg i avsikt att inte bli efterträdd av sökanden — som var den naturlige efterträdaren i egenskap av biträdande direktör — utan av en personlig vän som inte arbetade vid Europaparlamentet, via ett externt uttagningsprov.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 april 1996 av José Francisco Meoro Avilés
(Mål T-61/96)
(96/C 180/91)

(Rättegångsspråk: spanska)

Jose Francisco Meoro Avilés, som har sin hemvist i Alcantarilla (Murcia, Spanien), har den 30 april 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Ramón Marés Salvador, Madrid, och

har uppgivit följande adress för delgivning: advokat Alain Lorán, rue Albert Ier 51, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara meddelandet om uttagningsprov EUR/LA/97 och EUR/LA/98 (96/C 62 A/01) angående upprättandet av två reservlistor för rekrytering av översättare (LA 7/LA 6) och två biträdande översättare (LA 8), publicerade i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 1 mars 1996
- ålägga Europeiska gemenskapernas kommission att, i enlighet med föreskriften i artikel 176 i Romfördraget, ändra innehållet i "anvisningar för sökande till allmänt uttagningsprov anordnat av Europaparlamentet, kommissionen, ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén" som normalt publiceras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* samt i varje annat tillkännagivande angående tillträde till gemenskapens offentliga tjänst, så att på ett otvetydigt sätt "Ingeniería Técnica" införs under rubriken "minimnivå för de nationella examina som kan ge tillträde till de allmänna uttagningsproven", närmare bestämt i det kapitel som rör spanska kandidater till uttagningsprov i kategorierna "A" och "LA", och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför att det i Spanien förekommer två sorters fullständig universitetsutbildning som leder till en examen när studierna har slutförts: Den som följs av dem som önskar erhålla en högre examen (licenciado) och likvärdiga examina (ingenjörer och arkitekter), vilken som högst uppgår till mellan fyra och ett halvt år och sex år, och den som följs av dem som önskar erhålla en lägre examen (diplomado) och likvärdiga examina (tekniska ingenjörer och tekniska arkitekter), som högst uppgår till ungefär tre och ett halvt år. Såväl de som följer den längre som de som följer den kortare utbildningen fullgör fullständiga universitetsstudier och erhåller vid slutet av studierna en examen som är officiellt godkänd av den spanska staten. I meddelandet om uttagningsprov EUR/LA/97 och EUR/LA/98, vilka har ifrågasatts i detta mål, har som villkor för tillträde ställts kravet att deltagaren skall inneha lägst examen

licenciado. Detta betyder att den som är teknisk ingenjör inte får delta. Detta gäller inte i fråga om personer som har likvärdiga examina från andra länder i gemenskapen, som Förbundsrepubliken Tyskland, Förenade kungariket och Danmark ("Fachhochschulabschluss", "University Degree or equivalent", "Kandidateksamen"), vilka ger tillträde till de nämnda uttagningsproven i grad A/LA.

Sökanden grundar sin talan på följande argument:

- I texten i det ifrågasatta meddelandet till uttagningsprov förvrängs och inskränks på ett omotiverat sätt föreskriften i artikel 5 i tjänsteföreskrifterna vad gäller spanska medborgare, i det enda syftet att diskriminera tekniska ingenjörer som har erhållit sin examen i Spanien genom att hindra dem från att få tillträde till uttagningsproven A/LA och följaktligen från motsvarande tjänster. Därigenom har kommissionen gjort sig skyldig till ett uppenbart åsidosättande av förfaranderegler samt gjort sig skyldig till maktmissbruk. Dessutom har, eftersom meddelandena om uttagningsprov inte är utformat enligt artikel 5 i tjänsteföreskrifterna och artikel 7 i Romfördraget, även principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar liksom rätten att tillträda gemenskapens offentliga tjänst under de villkor som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna överträtts.
- De ifrågasatta rättsakterna innebär även en överträdelse av likabehandlingsprincipen redan genom att det fastställs en diskriminering på grund av nationalitet utan att detta är objektivt berättigat.
- Kommissionens förfarande innebär också en överträdelse av direktiv 89/48/EEG om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, vilket är analogiskt tillämpligt på gemenskapens offentliga tjänst.
- Föreskriften om att spanska kandidater måste ha "licenciatura" för att få tillträde till gemenskapens offentliga tjänst är varken nödvändig eller lämplig för att uppnå det syfte som slås fast i artikel 5 i tjänsteföreskrifterna, nämligen att i den offentliga tjänsten anställa personer som har kunskaper på universitetsnivå. Det föreligger således ett klart åsidosättande av proportionalitetsprincipen.